

11 EYLÜL HADİSELERİNE BİR BAKIŞ

**Seyfuddin el Ensarî
Ebu Ubeyd el Kureşî
Ebu Eymen el Hilalî**

Allah yolunda vakfedilerek bilâbedel neşredilen
bu eserin maddi kazanç elde etmek amacıyla
basılması ve satılmasına izin verilmemektedir.

KUBBE

kubbe313.com

11 Eylül

Dünyayı Sarsan Hâdiseye
Genel Bir Bakış

Seyfüddîn el-Ensârî

Ebû Ubeyd el-Kureşî

Ebû Eymen el-Hilâlî

KÜRESELKİTAP

11 EYLÜL

- Dünyayı Sarsan Hâdiseye Genel Bir Bakış -

Seyfüddîn el-Ensârî • Ebû Ubeyd el-Kureşî • Ebû Eymen el-Hilâlî

İstanbul, 1434 / 2013

Küresel Kitap: 8

11 Eylül Kitaplığı: 1

Eserin Orijinal İsmi: غَزْوَةُ 11 سَبْتَمْبَرٍ
رُؤْيِيَّةٌ مُتَكَامِلَةٌ لِلْحَدِيثِ الَّذِي هَزَّ الْعَالَمَ

Gazvetü 11 Sebtember

Rü'yetün Mütekâmiletü'n li'l-Hadesi'llezî Hezze'l Âlem

Tercüme Eden: Muhammed Pehlivan

Editör: Osman AKYILDIZ

Tashih&Mizanpaj KÜRESEL KİTAP

Kapak: KÜRESEL KİTAP

Baskı&Cilt: STEP AJANS Matbaa Ltd. Şti. Göztepe Mah.
Bosna Cad. No: 11 Bağcılar/İstanbul

Tel: 0212 446 88 46

Sertifika No:12260

KÜRESEL KİTAP

Adres: Fevzipaşa Cad. Akşemsettin Mah. Şehit Teğmen
Mehmet Sarper Alus Sok. No:28/A Fatih/İSTANBUL

Tel&Faks: +90 212 523 55 78

Cep: +90 530 941 82 90

Web&E-Posta: www.kureselkitap.com • bilgi@kureselkitap.com

- İçindekiler -

ESER HAKKINDA	04
MUKADDİME	05
NEW YORK VE WASHINGTON SALDIRILARI: KÖKLÜ BİR OKUMA	07
Saldırı ve atışmanın Zorunluluğu	10
Saldırı ve İslam'ın Savaş İlkeleri	15
Saldırı ve Sıkıntının Boyutu	19
Saldırı ve Ümmetin Meseleleri	26
Saldırı ve İnsanların Alışa Geldiğinden Uzak Bir Model	30
11 EYLÜL SALDIRISI...	
İMKÂNSIZIN MÜMKÜN OLDUğU AN...	35
Tarihin Bıraktıkları	37
El-Kaide Örgütü ve 11 Eylül Saldırısının Hazırlanışı	41
Saldırıdan İstifade Edilen İbretler	45
Merhalesel ve Gelecekteki Etkileri	50
NEW YORK VE WASHINGTON SALDIRILARININ GERÇEK BOYUTLARI	55
11 Eylül Saldırısından Önce Genel Siyasi Durum	60
Saldırının Zorunluluğu ve Gerekliliği	64
Siyasi ve Stratejik Devrim	70
Siyasi Katılım	72
Siyasi Gerçeklik	74
Filistin'in Hürriyetine Kavuşması	75
Mustazafların Ayaklanışının Başlayışı	78
İNDEKS	82

ESER HAKKINDA

Elinizdeki eser 4 ayda bir kez yayınlanan ve akademik mahiyette ciddi tahlillerin yer aldığı *Kitâbu'l Ensâr* isimli derginin Receb 1423 h./Eylül 2002 tarihli birinci sayısında çıkan üç yazının tercümesinden ibarettir. Derginin yazarlarının tam olarak kimlikleri bilinmese de konuları ele alış şekilleri ve 11 Eylül olayını çok yönlü değerlendirmeleri strateji, uluslar arası ilişkiler ve küresel savaş konularında birikim sahibi olduklarını göstermekte ve konuyu kendi bakış açılarıncaya tutarlı bir bütünlük içinde sundukları düşünülmektedir. Yazarların üniversitelerde bölüm kürsülerinde başarılı kimseler olduğu ancak kimliklerini güvenlik nedeniyle sakladıkları tahmin edilmektedir.

Türkiye'deki araştırmacılar ve bu tür konulara ilgi duyanların yazarların görüşlerini tam anlamıyla anlayabilmeleri için yazılarda hiçbir değişikliğe gidilmemiştir. Birkaç yerde yapılan ilaveler ise dipnotta gösterilmiş ve yanına “**Çeviren**” diye belirtilmiştir.

Şimdiye kadar 11 Eylül hâdisesi hakkında Türkçe'de sadece Amerikan menşeli yayınlar çıkmış ve olay hakkında onlarca komplo teorisi üretilmiştir. Bu eserle birlikte 11 Eylül hâdisesini bir de olayın fâillerinin bakış açısından görme fırsatı bulacağız. Dünyada yeni bir devri açan olay hakkında alternatif bakış açılarına sahip eserleri neşretmeye devam edeceğiz.

Küresel Kitap

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

MUKADDİME¹

Amerika'nın başına gelenin garipsenecek bir yanı yoktur. Tüm bu yıkıcı saldırılar, Amerika'nın yeryüzüne serptiği fitne tohumlarının meyvesinden başka bir şey değildir. Eğer Amerika bir kez vurulmuşsa, kendisi diğer ülkelere defalarca vurmuştur. Eğer Amerikan halkı bir kez acı çektiyse, diğer halklar Siyonist hükümetin yaptığı zulümlerle defalarca acı çekmiştir ve hala da çekmektedir. O zaman niçin Amerika başkalarına yaptıklarının cezasını çekmesin?

Bu mübarek saldırının ardında, evrensel cihad hareketini oluşturan "El-Kaide" örgütünün olması da garipsenecek bir şey değildir. Çünkü bu örgüt uzun zamandan beri bu alanda çalışmaktadır. Amerika ile mücadelesindeki tecrübeleri son noktaya kadar ciddi olduğunu ispatlamaktadır. Doğrudan Amerika ile savaş Arap Yarımadası'nda "Hobar" patlamalarıyla başladı. Akabinde Nayrobi ve Tanzanya'daki iki Amerikan konsolosluklarına yapılan operasyonlar... Sonra da "Coll" olayı... Bunların hepsi El-Kaide örgütünün stratejik yönelimlerini tekit eden olaylardır. Ve muhakkak ki kararlılıkla çarpışmasıyla Amerika'yı da Sovyetler Birliği'nin vardığı akıbetle sonlandırmada ısrarcı davranacaktır.

Amerika gibi büyük güce ve heybete sahip bir ülkeye karşı, ancak El-Kaide emsali örgütler cesaret edebilir. Birçok açıdan bunu yapabilirler. En önemlisi ise, iman faktörüdür. Öyle bir iman ki; düşman ne kadar kibirli olursa olsun, düşmanla savaşta Müslümanlara umut kapısını sürekli açık tutar ve beşerden korkma engelini kırmaya sevk eder. Buna ilaveten gerek

1 Kitâbu'l Ensâr dergisinin editörünün mukaddime yazısıdır. (Çeviren)

örgütün yapısı bazında gerek fertlerin yetenekleri bazında El-Kaide örgütünün büyük bir gücü vardır.

Saldırıdan hemen sonra “Kim yaptı?” sorusuna mücahidler cevap bulduğu için, aradan zaman geçip saldırı üzerinden tam bir sene geçmesiyle “el-Ensâr” adlı yayınıımızın birinci sayısında konuyu, fikri, stratejik, siyasi ve eğitim yönüyle ele almayı düşündük. Esas hedefimiz İslamî meseleleri tüm yönleriyle incelemek ve köklü bir İslamî bakışla olayları doğru yerlerine koyarak, mücadele hakkında Müslümanlara doğru okuma imkânı sağlayan ve karşılaştıkları meseleleri anlamada yardımcı olacak bir veri sunmaktır.

Saldırının uluslararası bir olay olduğunu herkes itiraf ediyor. Bundan dolayı olayı -özellikle de olaya İslamî bir bakışla bakanların- olayı gereği gibi araştırması gerekir. Çünkü düşmanlar, olayın açık ve net olmasına rağmen tüm güçleriyle meseleyi karıştırmaya çalıştılar. Olayda İslam ümmetine düşman olan zalim bir devlet hedef olmasına rağmen, sadece trajik bir olaymış gibi göstermeye çalıştılar. Fakat hakikat, bazı kindar kalemlerin ve hançerlerin ulaşamayacağı kadar büyüktür. Saldırı tüm olumlu yönleriyle herkesin gözü önünde gerçekleşti ve İslam ümmeti ile Yahudi ve Haçlılardan oluşan düşmanları arasındaki çatışma yolu yeni bir görünüm aldı.

Bu kitap, olayı ciddi bir şekilde değerlendirmeye ve olanları görmeye bir adımdır. Kitap, 11 Eylül saldırılarını incelemektedir. Olaya gerekli boyutlardan bakılması, konuyu tahlil etmede kitaba ayrıcalık kazandırmıştır. Okuyucu ilgisi farklı olmasına rağmen dünyayı sarsan olaya karşı açık bir pencere bulabiliyor.

Amacımız Allah'ın (c.c) rızasıdır.

**NEW YORK VE WASHINGTON
SALDIRILARI:
KÖKLÜ BİR OKUMA**

Seyfüddîn el-Ensârî

Herhalde -farklı farklı olmasına rağmen- cihad hareketlerinin ayırıcı en belirgin özelliği, kaçınılmaz olan değişimi çok iyi değerlendirebilmeleridir. Bu hareketler, farklı oluşumlardan meydana gelen beşeri yapılarla karşı karşıya olduğunu da biliyor. En azından onları özet olarak ikiye ayırabiliriz: Bir tarafta toplumlar diğer tarafta sistemler... Bundan dolayı cihad hareketleri, bu oluşumlara her birinin vakıasına uygun bir şekilde yaklaşıyor. Sapmış toplumlara -hatta kâfirlere- karşı, hakkı beyan edip, itikadı ve yaşayışı düzeltmek için davet yoluyla yaklaşır. Tağuti sistemlere karşı ise uygun olduğu üzere maddi kuvvetin saltanatını kaldırmak için cihad yoluyla karşılık verir. Yani cihad hareketi maddi kuvvetle korunan sisteme karşı teorik kaynaklarla yetinmediği gibi fertlerin kalplerinde de maddi zorlamayı kullanmaz.

Böylece bu hareket tağutî sistemlerin bir numaralı düşmanı oluyor. Çünkü taşıdığı davetçi üslubuyla toplumda ıslah hareketi ve yine taşıdığı cihad çağrısıyla, toplumların bağrına saplanmış sistemleri yıkıcı bir hareket olarak görülüyor. Herhalde değişim eylemindeki bu ciddiyet, tağutların Taifet'ül Mansura cemaatlerinden intikam almasının en büyük nedenidir. Çünkü o cemaatler toplumları, sahip olunamaz ve evcilleştirilmeye başkaldıran bir hale getiriyor.

Cihad hareketinin karşı koyduğu sistemlerin başında Amerika Birleşik Devletleri geliyor. Özellikle başta İslam ümmeti olmak üzere hiç kimse onun saldırılarından güvende değildir. Ardı ardına olan saldırılarından bahsetmesek bile, Filistin topraklarında Yahudi devletinin kurulmasının en büyük destekçisi olması, hedef alınması için yeterli bir sebeptir. Bundan dolayı cihad hareketi onun tağuti saltanatını devirmek üzere ciddiyetle çalışmaktadır.

Başlangıcından beri evrensel cihad hareketinin Amerika'yla savaşındaki hedefleri açık ve netti. Ve o kadar adil ki; akıllı bir kimse ona hürmet gösterip, onunla övünmekten başka bir şey yapamaz. İslami kurallara uyum göstermekle beraber saldırganların projelerine karşı son derece uyanık davranılmıştı. Bu hedefler dört esas nokta üzere kurulmuştur:

1. Filistin topraklarını gasp eden Yahudi devletine karşı her türlü desteği durdurmak.
2. Başta Irak halkı olmak üzere tüm İslam topraklarından kuşatmanın kaldırılması.
3. İlk olarak Kâbe-i Şerif topraklarından olmak üzere, tüm İslam topraklarından çıkarılmaları.
4. Müslüman halkların bağrına saplanmış tağuti yönetimleri desteklemeyi durdurmak.

Bu hedefleri gerçekleştirmek için yapılan savaş esnasında New York ve Washington saldırıları oldu... Bu tür meydan okuyuşuyla ve gerçekliğiyle bütün insanlığa ve özellikle de Amerika Birleşik Devletlerine, İslam ümmetinin zillete teslim olmayıp, zulme boyun eğmeyeceğini ve karşı koyma vesilelerinin hiçbir zaman yok olmayacağını bildirmiştir. Ve şu anda, bu ümmetin demirden elle vurabilen öncüleri vardır. Amerika için en iyi olanı, bu öncülerin insafı isteklerine icabet edip helakleri onların elleriyle olmadan çekilmesidir.

BİRİNCİSİ:

SALDIRI VE ÇATIŞMANIN ZORUNLULUĞU

Saldırıdan bahsedebilmek için öncelikle meselenin kader yönünü göz önünde bulundurmamız gerektiğini düşünüyorum. İki taraf arasındaki münasebetleri belirleyen, Allahu Teala'nın sabit olan sünnetini anlayabilmek için, çatışmayla yakından alakalı meseleleri ortaya koymamız gerekir. Bu bize hayatın hareket ediş şeklini derinden anlama kudretini verdiği gibi çatışmanın olaylarını doğru okuma araçlarına sahip olmamızı da sağlar. Malumdur ki, var olanı idrak etme, ilerde olması gerekenleri belirlemek için doğru bir başlangıçtır. Başka bir tabirle; Olayları Allahu Teala'nın yarattığı üzere kavrayabilmek için, hayatın hareketiyle, doğru etkileşim yöntemini belirlemek, öncelikle hayatın kendisinin anlaşılmasını gerektirir. Allah (c.c) şöyle buyuruyor: *“Dikkat edin yaratma ve emir O'na aittir” (Araf/54)* Yaratma emirden önce zikredilmiştir.

Fakat kısa cevapları acelece sunmadan önce, İslami kaynaklara dayanarak şunu belirtmek istiyorum; Bu tür sorulara cevap verirken, -bazen amaç güzel ve şerefli şeylerde olsa da- hiçbir şekilde vahyin nasslarına dayanmayan, şahsi değerlendirmelerden uzak durulması gerekir. Mesele, hassas bir şekilde yalnızca yaratıcının bilebileceği beşer hayatının hakikatlerinin değişmeyen yönlerini kavramayı hedeflediği için önemlidir. *“O yarattığını bilmez mi? O latiftir ve her şeyden haberdardır” (Mülk/14)*. Bundan dolayı O'na dayanılması gerekir. *“Her şeyden haberi olan Allah gibi sana hiç kimse haber vermez.” (Fâtır/14)*

Hayatın gerçeklerine vahiy ile ulaşma, şu düşünceye dayanır; Allahu Teâlâ insanın hareket şeklini belirleyen hükümleri aracılığıyla, kendisinin istediği şekilde bir hayat modeli koyduğu gibi hayatın hakikatlerini belirleyen olayları haber vermesiyle de mü'minlere hayat hakkında geniş bir bakış açısı

sı vermiştir. Birincisi teşrii yönü olup “emr” ile belirtilmiştir. İkincisi haber yönü olup “yaratma” ile belirtilmiştir. Bunların ikisi de Allahu Teala’dan olup vahiy ikisini birden çözümlmek için gelmiştir. “*Rabbinin sözü doğruluk bakımından ve adalet bakımından tas tamamlanmıştır.*” (En’am/115) Doğruluk, Allah’ın kelamının haber yönünün bir özelliğidir. Adalet ise teşrii yönünün özelliğidir. Kur’an’ın görevini sadece teşrii yönüyle sınırlamamız büyük bir hatadır. Bunu yapmakla Kur’an’ın görevini azalttığımız gibi onun çağrısından gereği gibi istifade edemeyiz.

1- Saldırı ve İki Ordu Arasındaki İlişkinin Doğası:

Hayatın gidişatına ve vahyin naslarına bakarak şu neticeye varıyoruz; Allahu Teala’nın, iki ordu arasındaki ilişkilerde yaratmış olduğu şey, çatışmadır... Çatışma, savaş ile sınırlanılmayan geniş anlamda olup, mü’minler ile kafirler arasındaki anlaşmazlığın her türünü kapsamaktadır. Çatışma, ister sakin bir diyalog olsun : “*Kendisi ile tartışmakta olan arkadaşı ona dedi ki; Seni yaratanı inkâr mı ettin?*” (Kehf/37). İster güzel bir şekilde mücadele olsun: “*Ve onlarla en güzel bir şekilde mücadele et*” (Nahl/135). İster iki taraf arasında cereyan eden sert bir tartışma olsun: “*Onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur*” (Neml/45). İsterse de iki ordu arasındaki sıcak savaş olsun: “*Onlar sizinle savaştan geri durmazlar*” (Bakara/217). Bunlardan biriyle veya başka şekillerle olsun çatışma çatışmadır. Bir şekli bitmeden diğer şekli onun yerini alır.

İki ordu arasındaki bu çatışma, insanlık tarihi boyunca sürekli varolan köklü düşmanlıklara dayanmaktadır. “*Şüphesiz kafirler sizin apaçık düşmanlarınızdır*” (Nisa/101). Yani bu düşmanlık şahsi olaylarla şekillenecek yada yalnızca dünyevi zarar ve fayda üzere kurulan geçici bir durum değildir. Bu ancak Müslümanlara karşı kâfirlerin nefislerinde sürekli varolan

köklü bir yapıdır. Buna mukabil olarak kâfirlere karşı Müslümanlardan bir düşmanlık doğuyor. *“Allah’a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim bulamazsan ki; Allah’a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi ve dostluk bağı kurmuş olsunlar.”* (Mücadele/22)

İki ordu arasındaki çatışmanın gerçek sebeplerinin ortaya çıkması için hak ile batıl ilişkisinin göz önünde bulundurulması gerekir. Bu ise ancak batılın yok olması ile olur. Bu ikisi birbirine zıt şeylerdir. Birinin var olması ancak diğersinin yok olması ile olur. *“De ki: Hak geldi batıl yok oldu”* (İsra/81) Hatta hak hareket etmediği an batıl hareket edecektir. Çünkü yanında hasmının bulunmasına tahammül edemeyecektir. İşte bu tam olarak mü’minlerle kâfirler arasındaki ilişkinin doğasıdır. *“İşte böyle, hiç şüphesiz inkâr edenler batıl olana uymuşlar ve hiç şüphesiz iman edenler Rablerinden olan hakka uymuşlardır.”* (Muhammed/3)

İki ordu arasındaki zorunlu düşmanlık ve hak ile batıl ilişkisindeki bu köklü yapı, çatışmanın esas faktörüdür. Bizler ilişkinin doğası budur dediğimiz zaman, hayali fikirlerden ve toz pembe rüyalardan uzak bir şekilde vakıayı Allah’ın (c.c) yarattığı üzere olduğu gibi sunuyoruz. Amaç, kaderi hakikatleri gizlemeye yönelmeden, hayat ile olduğu gibi karşılaşmaktır. Çünkü bu fesadın yayılıp, batılın çıkmasına sebep olan bir davranıştır. *“Eğer Allah’ın insanların bir kısmı ile bir kısmını engellemesi olmasaydı yeryüzü mutlaka fesada uğrardı”* (Bakara/251)

İnsanlık tarihinin başından beri süregelen bu çatışma yolunda New York ve Washington saldırıları gerçekleşti. Müslüman cemaatin şer’i iradeye boyun eğmesiyle kader hakikati yine gerçekleşti. Bu saldırı, çatışma türlerinden sadece biridir. Çünkü İslam, düşmanla cihadın zorunluluğuna çağırdığı gibi batılın iradesine boyun eğmeyip teslim olmamaya da çağırıyor.

2- Saldırı ve Evrensel Barış

Avrupa kendi milletleri arasındaki yıkıcı savaşların acısını tattıktan sonra bazı batılı düşünürler arasında evrensel barış fikri ortaya çıktı. Bu da Avrupa hayatının çöküşünün doğal sonucu olarak batıdan gelen bir fikir olarak lanse edildi. Fakat bazı Arap düşünürler sadece “kopyala-yapıştır” metodunu bildikleri için bu fikri kendi ülkelerine ithal edip Arap ve İslami çevrelerde meşhur olup uygulamaya geçene kadar yaydılar. Fakat şimdiye kadar bu fikirler gerçek hayatta bir zemin bulamadı. Bütün bunlar ne barış getiren ne de savaş engelleyebilen sadece teorik bilgiler dairesinde hareket eden fikirlerden ibaret olarak kaldı.

Bu amacı gerçekleştirmek için kurulan tüm müesseseler ulusal devletlerin ellerindeki kuklalardan başka bir şey değildir. Farklı siyasi direktiflerini bu şekilde dayatabiliyorlar. “Milletler Cemiyeti” kurulduğu amaç için hiçbir şey gerçekleştirmemiştir. “Birleşmiş Milletler” Müslümanları Haçlı ve Siyonist hedeflerinin projelerine karşı ehlileştirme ve alıştırtma aracından başka bir şey değildir. Bu hakikatleri akıntısında yaşadığımız çağdaş tarihimiz bize öğretiyor. Bu konuda sömürgecilerin temellerini ancak hain devlet kavramlarıyla sağlamlaştırdığına işaret etmemiz yeterlidir. Anlaşılan o ki, batıların gözünde evrensel barış; siyasi liderlerin toplumları uyuşturmak için kullandığı ve güçlü devletlerin diğerlerinden cihad iradesini almak için tekrarlayıp durduğu ideal bir fikirden başka bir şey değildir.

Bu saptırmaya İslam ümmetinin bağına saplanmış hükümetlerin çoğu iştirak etmiştir. Bu hurafeyi resmi basın yoluyla ve kiralık fikir üreticileri aracılığı ile mümkün olduğu kadar yaydılar. Tabi diğer bütün alternatifler hesaba bile katılmadan barış tek çare strateji olarak kabul edildi. Barışın dışındaki diğer seçenekleri bir çeşit çılgınlık, düşüncesizlik yada medeni insana layık olmayan barbarlık olarak gösterdiler insanlara.

Sadece İslam ümmeti daha kolay yutulabilmesi için düşman fikrini ilga etmeyi hedefleyen beyin yıkama programları hazırlanmıştır!

Fakat mübarek saldırı tüm meydan okuyuşuyla bu kapalılığı açan olay olmuştur. Batının sadece kendi maslahatına hizmet eden ve sadece kendi ideolojisine uygun olan barış düşüncesini herkese açıkladı. Başka bir tabirle söyleyecek olursak; batı devletleri barış ile, mustazaf devletlerin, sürekli zillet içinde bağımlı olarak kalmaları için Siyonist iradeye teslim olmalarını yada haçlı kuvvetleri karşısında yere serilmelerini anlıyorlar!

Tabi ki İslam, evrensel barış düşüncesini reddetmiyor. Onun karşısında da değildir. İslam, barış ve emniyetin, tüm insanlık arasında yayılmasını isteyen bir dindir. Fakat İslam yalancı sloganların değil içeriği dolu olan, uçucu hayallerin değil gerçek olguların dinidir. Bundan dolayı İslam, gerçek ve yaşanan barışa çağırıyor. Barışı, mazlum halkların sınırlarını alan uyuşturucu bir madde olarak görmüyor. Bununla beraber, çağrısını ulaştırma yolunu tıkamadıkları ve karşı bir savaş açmadıkları sürece fertlere ve cemaatlere düşünce özgürlüğü hakkını verip, vazife ve hukuklarında adalet ilkesini garantiye alıyor.

Son olarak -bu da en önemlisi- İslam, barışa çağırırken bunun karşısında duracak ve kabul etmeyecek topluluklarında bulunacağını unutmuyor. Hayatın kabul edilen yönlerinden biride, insanların ihtilaf etmeleridir. Bundan dolayı İslam barışa çağırıyor fakat insanları evcilleştirmiyor, kafalarındaki hakikatleri karıştırmıyor ve düşmanı dost veya yakın arkadaş olarak göstermiyor. Kısaca barışa çağırıyor fakat şer'i yönden savaşı meşru kılacak sebepler olduğu zaman da bu seçeneği rafa kaldırıyor.

New York ve Washington saldırıları, İslam'ın evrensel barış çağrısına zıt olmayan, İslam'ın onayladığı savaş çeşitlerinden biridir. Çünkü bu savaşı Siyonist ve Haçlıların yaptığı gibi, halkların kaynaklarından faydalanma ve iktisadi tamahkârlıktan dolayı yapılan veya öldürme arzusunu tatmin etmekten başka hedefi olmayan bir savaş değildir. Bununla birlikte saldırı, Amerika Birleşik Devletleri ile Evrensel Cihad (Kaidetü'l Cihad) hareketi arasında ilan edilmiş bir savaş çerçevesinde gerçekleşen askeri bir operasyondur. Böyle bir tepki, Amerika'nın İslam ümmetine karşı ardı ardına düzenlediği saldırılara karşı doğal bir tepki mesabesinde dir.

İKİNCİSİ:

SALDIRI VE İSLAM'IN SAVAŞ İLKELERİ

Bazıları İslam'ın savaş prensipleri konusunu ortaya atarak, saldırının bu prensiplere uymadığını, şer'i hatalar yapıldığını, buna binaen "ahir zaman" fakihlerini, saldırıyı yasal saymama kanısına götürmüştür. Sıradan bir Müslüman'ın olayları tartışmasına sebep olacak bir şekilde bunların "Biz cihad karşıtı değiliz fakat cihadın hükümleri vardır" diye söyleyip durmalarıdır.

Bizler, yeri burası olmayan fikhî bir tartışmaya girmemek için, konunun hükmü hakkında, sahih olmasının şartları, sıhhat şartlarına girmeyen vacip veya vacip derecesine yükselmeyen müstehablar gibi ayrımlara sevk edecek fikhî münakaşalardan kaçındık. Sünni mücahid hareketlerin, amellerinin şeriata uygun olmasında insanların en istekli olduklarını herkes bilmektedir. Bunun böyle olmasında ne sakınca var? Onlar dinlerinden sonra sahip oldukları en değerli şeyleri olan canlarını ortaya koymuşlardır.

Kavrayışları İslam'ın cihad hakkındaki görüşüne henüz ulaşamamış kimselerle uzun uzadığa tartışmak yerine, biz

mesafeyi kısa tutup herkesin anlayacağı bir dille konuşuyoruz: Saldırı, Amerika'nın İslam ümmetine yaptığı çirkin düşmanlığa bir karşılık olarak yapılmıştır. Bu sadece semavi kanunların onayladığı değil beşeri kanunlarında onayladığı bir haktır.

Amerika; Filistin'i işgal edip insanları çıkarmaya zorlayan Siyonistlerin yardımcısı olan bir devlettir. Günümüze kadar Filistin halkını daha fazla sıkıntıya sokmak için maliyla ve silahıyla İsrail'i desteklemiştir. Hatta yarım asır kadar bir zamanda, Siyonist saldırılarının sürekliliğiyle Filistin halkının üçte biri yok edilmiştir. Birde buna ilaveten Filistin sorununa adil çözüm ve önerileri reddedip, devlet protokollerinde İsrail'e sınırsız bir destek vermiştir.

Amerika ki; uluslar arası kullanılması yasak olan, her türlü silahı kullanarak Irak halkını katletti ve ülkedeki kültürel değerleri yok etti. Irak halkını muhasaraya almasıyla da toplu sürgünlerin mimarı olmuştur.

Amerika ki; Afgan halkını muhasara altına alıp, yarım milyondan fazla insan katletti. Amerika ki; Filipinler, Endonezya, Kosova, Somali, Libya ve Sudan'daki Müslümanların katilidir. Ellerini özellikle Müslümanların kanlarıyla kirletmesi, İslam ümmetinin değerlerini ve İslam birliğini hedef alması, amacının ne olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

O zaman karşılığın gelmesi çok doğaldır. Hatta olması gereklidir. *“(Ey müminler!) verdikleri sözü bozan, Peygamber'i (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız?” (Tevbe/13)*. Yani İslam'da cihadın sebeplerinden biride, saldırıya karşılık vermedir. Mübarek saldırıda, bu çerçeveye girer. Bundan dolayı sadık bir âlim, yapılan amelin üzerinde kapalılık olmayan cihad olduğundan şüphe etmez.

Saldırı Mazlumları Hedef Almamıştır

Operasyon, Siyonistlere satılmış kiralık basının yaymaya çalıştığı aksine, masum insanları hedef almayı ilk olarak, saldırgan devlete direk bağlı olan müesseseleri hedef almıştır. Savunma Bakanlığı Merkezi Pentagon’da insanlığı yok etmeye çalışanlardan başkası bulunmamaktadır. Özellikle Müslümanları katletme operasyonlarının mühendisleri orada bulunuyordu. Nerede masumlar? Dünya Ticaret Merkezi ise, Müslümanlara karşı dayatmalarını gerçekleştirmek ve dünyaya hükmetmek için Amerika’nın gücünün belkemiğiydi. Aynı zamanda istihbarat merkezleri, direk ve sınırsız bir şekilde Siyonist düşmanı destekleyen şirketlerin ve de mustazafların rızklarına göz diken, kaynaklarını kullanan ve toplumları fakir ve aç bırakmaya çalışan müesseselerin yeriydi.

Belki bazıları bu saldırı da kadın, çocuk ve yaşlılardan oluşan bazı masum insanların kurbanı olduğunu söyleyebilirler.

Bazıları “Harbi topluluktan olsalar dahi kanlarının akıtılmasının haram olduğu kadın, çocuk ve yaşlılarda bu saldırının kurbanı olmuştur!” diye sorabilir. Tabi ki biz bunu inkâr etmiyoruz, ama şunu da tekit etmek istiyoruz ki; Bunların durumu harp ehlinin öldürülmesinin caiz olduğu özel hallerden birisine mutlaka girmektedir. Fıkhî olarak, kâfirlerin kanının haramlığı genel değildir. Bunun istisnaları vardır ve bunlardan sadece birinin olması sorunun kalkması için yeterlidir. Bunları kısaca zikredecek olursak:

Birinci Durum: Misilleme olarak masum olan kâfirlerin katli caizdir. Özellikle düşmanın stratejisi insanları hedef almak ise... Eğer düşman Müslüman kadınları, çocukları ve yaşlıları hedef almışsa, Müslümanların da misliyle onlara karşılık vermeleri caizdir. “*Kim size saldırırsa, sizde onlara size saldırdığı gibi saldırın*” (Bakara/194)

İkinci Durum: Fiil, söz veya herhangi bir yardım şekli ile savaşa destek veren masum kâfirlerin katli caizdir. Çünkü Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) 120 yaşına ulaşmasına rağmen görüşleriyle Hevazin kabilesine destek olan Düreyd Bin Samma'yı öldürmüştür.

Üçüncü Durum: Masum kâfirlerin savaşçılarla savaşmayanların ayırt edilemeyeceği saldırılarda da katli caizdir. O zaman bunlar asıl hedef olarak değil kasıtsız olarak öldürülmüş olurlar. Rasulullah'a (*sallallahu aleyhi ve sellem*) gece saldırılarında kadınların ve çocuklarında heder olması sorulduğunda, "Onlarda onlardandır" buyurmuştur. (*Ahmed*)

Dördüncü Durum: Masum kâfirlerin öldürülmesi, kâfirlerin kalelerini fethetme anında da caizdir. Rasulullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Benî Nadr'e yaptığı gibi, o zamanda kasıtsız olarak öldürülmüş olurlar.

Bunların dışında, kasıt olmadan masumların katlinin caiz olduğu durumları da fukahalar zikretmiştir. Ve yine engellenmesi çok zor olan zararlarda makul sebeplerdendir. Fakat bizim zikrettiğimiz durumlar yeterlidir. Çünkü savaşçı olmayan saldırı kurbanları, hiç şüphesiz bu saydığımız durumlardan birine girmektedir.

Ve hatta saldırıda bazı Müslüman fertlerinde gitmesi, homurdanma sebebi olamaz. Çünkü varolan hedeflerde (Pentagon ve Dünya Ticaret Merkezi) kâfirlerden başkasının bulunmadığı zannı galiptir. Şer'i olan zanni hükümlerde, zannı galip ile amel etme mükellef için zorunlu kılıcı sebeplerdendir. Bu konu usul ilminde açıklanmıştır. Bununla beraber, bazı alimler –bunların başında İmam Şafii gelir- şunu söylemiştir: "Zannı galibe göre, Müslümanların bulunduğu -yapılan eylem nedeniyle ölmeleri ihtimali olsa bile- muhariplerin beldelerine saldırmak, yıkmak ve yakmak caizdir. Çünkü Müslümanlara zarar verme korkusuyla harp diyarlarından saldırıyı kesme, düşmanla cihadın yok olması ile neticelenir."

Her halükârda fikhî bir tartışmaya girmek istemiyorum. Özellikle de âlimler, şer'î ilimlerini *Şarku'l Evsat* Gazetesi'nin fetva köşesinden tahsil etmiş ahir zaman fukahasına karşı cevap verme zahmetinden bizleri müstağni bırakmışlardır. Ve yine ben bu makalenin konunun tahlil yeri olmasını amaçlamadım. Amacım okuyucuya "söz ile cihad eden" uydu âlimlerinin (!) amelî cihadı hiçbir zaman yapamayacaklarını, çünkü bunun ancak ilim ile amel arasındaki kuvvetli bir bağ ile mümkün olabileceğini açıklamaktır.

Genel olarak mücahidler, yaşlıları, kadınları ve çocukları hedef almamıştır. Eğer fetihle bunlardan biri öldürülme riski altında kalmışsa, bu kasıtlı olarak değil kasıtsız bir şekilde vuku bulmuştur ve makul sebeplerden ötürü bunu engellemekte çok zordur. Hatta cihadın bunsuz gerçekleşmesi imkânsızdır. Bunu söylüyorum, çünkü bizim cihadımızın amacının saldırgan basın, Müslümanların tek hedefinin kadınları ve çocukları öldürmekten başka bir şey olmadığını lanse ettiğinin aksine, bizim savaşımız, ilk olarak Müslümanların haklarına tecavüz eden kafir sistemlerle olduğunu herkesin bilmesi içindir.

ÜÇÜNCÜSÜ:

SALDIRI VE SIKINTININ BOYUTU

İslamî hareket tugayları şu konuda söz birliği içindedir; İslam inkılâbının gerçekleşmesi sürecinde ümmetin de rol oynaması zorunludur. İnsanlar arasında gönderilmiş olduğu risaletin edasına engel olan, varlığını ve kimliğini tehdit eden düşmanlara karşı yerini alması için bu gereklidir. Çünkü İslam inkılâbının nihai hedefi olan hilafet, gücü ne kadar fazla olursa olsun, ümmetten ayrı bir cemaatle gerçekleştirilemeyecek kadar büyüktür.

Fakat bizim bu durumda karşılaştığımız sorun, ümmetin hayatındaki bu olumsuzluk durumudur. Müslümanların çoğunda birbirinden kopukluk ve özden uzaklaşma açık ve belirgin bir şekilde gözlemlenmektedir. Bu konumda sorulması gerekli olan önemli soru şu olmalıdır; Ümmeti, varlığını ifade edecek ve görevini yerini getirebilecek seviyeye nasıl ulaştırabiliriz? Öyle ki, değişime kucak açacak ve öncü tugayın ihtiyaçlarıyla uyumlu hareket edip mücadele alanında etkili ve yapıcı bir unsur olacak.

Değişim metotlarının gerekliliğinden ötürü uzun uzadıya farklı farklı cevaplar vermeden önce, ümmetin bünyesine işlemiş olan bu olumsuz hastalığın arkasındaki gizli sebepleri araştırmanın önemine dikkatleri çekmek istiyorum. Çünkü hastalığın sebeplerini teşhis etmemiz, hedefe olan yolumuzu kısalttığı gibi ilaç yapımızı da kolaylaştıracaktır. Özellikle de konuya yaklaşımımızda kişisel ve genel sebepleri birbirinden ayırt ettiğimiz zaman... Bununla kendi sorunlarımızı hallediyormuşçasına başkalarını kötülemekle boğulmadan önce nefisleri tedavi etmeye önem vermeliyiz. *“Kendi nefislerindeki değiştirene kadar...” (Ra'd/11)*

Genel olarak, olumsuzluk hastalığının yayılmasının farklı sebepleri olmakla birlikte türleri de çoktur. Fakat konuda önemli olan, değişik tedavi yöntemleri olmasına rağmen esas olan iki yöntemin olmasıdır. Cihad hareketi, bu mübarek saldırının birçok unsuru içinde barındırmakla beraber bu iki esası gerçekleştirmek için yapıldığını düşünmektedir.

1-İslamî İradenin Özgürleştirilmesi:

Eylem merhalesine geçebilmesi için insanın iki şeyi birleştirmesi gerekir. Birincisi: Güçlü bir irade. İkincisi ise: Yeterli kuvvet. İrade olmadan amelin olması zaten düşünülemez. Yeterli güç olmadan da göz bakar eller ise acizdir. Eylemin türü-

nü, iradenin seviyesini ve gerekli güç arasındaki ilişkiyi çok iyi kavramak gerekir. Psikologların üzerinde durduğu üzere –ki bu açık bir hakikattir- irade ne kadar güçlenirse eylem dairesi o kadar genişler ve insan hayatta daha faal ve daha olumlu olur. Çünkü irade (sıradan gözükebile) insanı elindeki bütün imkânları çalıştırıp, kullanmasına sevk eder. Öyle ki kişinin şahsiyeti gerekli gücü elde etmedeki ısrarcılığıyla tanınır hale gelir. İrade zayıfladığı zaman ise, elindeki güç ne kadar fazla olsa da onu değerlendiremez. Değil gizli güçlerini, açık gücünü bile kullanamaz. Buna mukabil olarak sorumluluktan kaçma, mazeretler üretme ve kendini temize çıkarma çabaları peş peşe baş göstermeye başlar.

Bu iradesizlik hastalığı ümmetimizdeki en tehlikeli hastalıktır. Bizler ümmet olarak güçsüz değiliz. Birçoğu gençlerden oluşan bir milyar küsur beşeri güç ve stratejik olarak uzmanların görüş birliğiyle en önemli yerleri kullanıyoruz. Bizim ihtiyacımızı ve fazlasını karşılayacak korkunç doğal kaynaklara sahibiz. İlmî gelişmelerden geri kalma veya geri kalmışlık uydurulmuş meselelerdir. Çünkü İslamî akıllar fazlaca vardır ve yüksek tecrübelerle sahiptir. Fakat bu akılların ya önü tıkanmıştır ya da atıl bırakılmıştır. O zaman gücümüzün azlığından şikâyet etmiyoruz, irademizin başına gelen zayıflıktan şikâyet ediyoruz. Fakat kesin olan şu ki, İslamî iradenin zafiyeti yoktan yere gelmemiştir. Bunun birçok sebepleri olmakla beraber en önemlisi ve en etkilisi mevcut sistemlerin telkin ettiği korku ve pısrıklıktır. Ve bunun beraberindeki iradeyi zayıflatacak düşünce ve fikirlerin baskısı sonucu korkunun yaygınlaşması ve ümmetin kalın prangalara bağlanıp, hareket ve eyleminin önüne geçilmesi başlıca birinci engel olmuştur.

O halde, eğer biz özgürlük isteğimizde ve İslamî değişimin başlamasında gerçekten ciddi isek, birinci adım, İslamî iradeyi özgürleştirip, mevcut sistemlerin telkin ettiği düşünce ve fikirlerin oluşturduğu kafesten kurtarmaktır. Bu ise ancak korku engelini kırmakla olur. Fakat şüphesiz bu görev teorik dersler-

le anlatılan fikir doldurma işinden daha büyük bir iştir. Bu işte kültürel ve fiziksel doluyla birlikte hissedilen delillerin ispatıyla fiili derslere de ihtiyaç vardır. Görünen vakıyı göz önünde bulundurarak; yaygın olan bu düşünce ve fikirlerin çoğu, irade zayıflığının ortaya çıkardığı zannın ve güncellik felsefesi altında hezimete uğrayanların yaydığı kuruntu ve hayallerdir. Şu bir gerçek ki batıl ne kadar büyüyüp şişse de korkulmayacak kadar küçüktür. *“Muhakkak ki batıl yok olacaktır” (İsra/81).*

İşte mübarek saldırı bu amaçla gerçekleşti, yani korku engelini kırılması ve Müslümanlara hissedilen bir delille şöyle demek için: İşte herkesin korktuğu Amerika mücahidlerin ayakları altında. Hatırlatalım, onlar kalabalık ordular değildi. Sadece 19 kişilerdi. Fakat onlar özgür erkeklerdi. Allahu Ekber!... Küçük bir topluluk herkesi dehşete düşüren bir operasyonla ebedilik rumuzunu darmadağın etti. Amerika'nın hedefini de tarihi olaylara kattı. Sizden her birinizin sorması gerekir: Nerede emniyet imparatorluğu? Niçin saldırıyı haber vermedi? Niçin engellemedi? Ve niçin onu durdurmadı? Cevap: Amerika da beşerdir. *“İnsan zayıf yaratılmıştır” (Nisa/28).* Sonra, muhakkak ki onlar mücahidlerdir... Bu sana yeter!! O zaman 11 Eylül'den sonra her şey mümkündür. Mümkün olmayan ise, Amerika'nın devam etmesidir.

Hakikatte mücahidler uzun cihadları boyunca bu dersleri defalarca verdiler. Afganistan'da Sovyetler Birliği'ne karşı, Bosna Hersek'te Sırlara karşı ve hala bugünlerde Çeçenistan'da Ruslara karşı vermekteler. Ve Afganistan'da ikinci bir defa Amerika ve yandaşlarına farklı biçimlerde bu dersleri sunmaya devam etmekteler.

Fakat bu derslere kulak verenler ne kadar azdır. Bunu kavrayanlar ise bu azdan daha azdır. Çünkü uluslar arası basının siyaseti, ümmeti bu derslerden istifade etmeyi engelleme veya zafer tadından mahrum etme yönünde hareket etmektedir.

Mübarek saldırıya gelince: Basın burada saklayacak bir şey bulamadı. Mücahidler bu seferki dersin naklen olmasını planlamışlardı. Herkesin önünde Amerika'nın heybetinin kırılıp kibrinin yok olmasıyla, İslamî iradeye vurulan bağların çözülmesi ve bazılarının düşüncesinde mümkün olmayan şeyleri mümkün olanların dairesine çekmek için. Ve Allahu Teala'nın fazlı ile istedikleri oldu. İslam ümmetine, istedikleri takdirde yapabileceklerini ve asıl sorunun, sayının veya gücün azlığı olmadığını öğrettiler. Aslında bu Rasulullah (s.a.v.)'ın dediği gibidir; *“Belki siz o gün çoksunuz. Fakat selin önündeki çerçöp gibisiniz ve sizde vehn hastalığı çoğalmıştır”*.

El-Kaide mücahidleri plan yaptı, hareket etti ve istediklerini gerçekleştirdiler. Şehidler Rablerine gitti, kalanlar ise başına herhangi bir kötülük gelmeden Allahu Teala'nın fazlı ile yerlerine çekildiler. Ve iki saat içinde dünyanın hali değişti. Hezimete uğrayanlar hala şu soruları sormaktalar: Gerçekten de bu işin faili El-Kaide örgütü müdür, yoksa bir Yahudi oyunumudur? Bu sorular, esasında hakikate götüren delillerin azlığından doğan sorular değildir. Böyle olsaydı mazur sayılırlardı. Fakat asıl musibet bizim dostlarımızın, içine vehn hastalığının işlediği psikolojik hallerin esiri olan akıllarla düşünmeleridir.

Çözüm, uzun uzadıya ağlamada ya da başkalarının acıması için ağıt yakmada değildir. Hatta konuşma dairesinden dışarı çıkmayan hutbelere çıkmada da değildir. Tüm bu yöntemler hastalığı tedavi edemez. Bilakis belki aksi tesirler bile doğurabilir. Fakat çözüm, İslamî iradenin yapıcılığını engelleyen zincirlerden kurtarmak için, korku engelini kırıp, yerine kendine güveni getirerek, meydan okuyan bir ruhla ciddi ve sürekli olan bir çalışmada gizlidir.

2- Düşmana Karşı Bilincin Artması:

İslam ümmetimiz, neticesi çok tehlikeli olan bir uyuşturma operasyonuna boyun eğmiştir. Bunun ardından da imanî uyanıklığını yitirmiştir. İmanını öyle derinliklere terk etmiştir ki, en tehlikeli neticesi, Müslümanların birçoğunun dost ile düşmanı ayıramaz hale gelmeleri olmuştur. Çünkü barış alternatiflerinin geriye bıraktıkları ve basım dizisinin çağrıştırdıkları, evrakları büyük bir şekilde birbirine karıştırıp kavramları tehlikeli bir biçimde sulandırmıştır. Hatta durum kimlik meselesinin gerçek bir tehdit altında olduğunu anımsatır hale gelmiştir...

Aksa İntifada'sı kurulduğunda İslam ümmetine sunduğu en önemli şey, ümmetin düşüncesinde düşmanın varlığının hissinin uyandırmasıdır. Daha önceden var olmasına ve bünyeyi kuvvetle yıkmasına rağmen, emniyet havası ve anlaşmaların oluşturduğu gevşeklik, düşmanın varlığını hissetmeye engel oluyordu. Özellikle de Harem-i Şerif hükümeti dahil, Arap hükümetlerinin genel çizgisi, düşman Yahudilerle tam bir uyum içinde olunca!

Herhalde Allahu Teala'nın cihad eden taifenin sürekli var olmasına kefil olmasından çıkan en önemli hüküm, İslam ümmetinin uyanıklık durumunu sürekli muhafaza etmesidir. Çünkü çatışmanın çıkardığı meydan okuma havası, ümmete düşmanını tanıtıyor ve kandırıp aldatmak için yapılmış ince kabuğu da yırtıyor. İşte bu çatışma, barış havasında yaşamının doğurduğu gevşeklik hastalığının ümmetin bünyesine sirayet etmesine engel oluyor.

Hakikatte ümmete yapılan düşmanlık hiçbir gün durmamıştır. Ve tek taraflı uygulanan gizli bir savaş sürekli var olmuştur. Çünkü düşman tarafından güvence verilen kesim sadece kukla yöneticilerdi. Halklara ise sürekli savaş açılmıştır. Dinine savaş, kültürüne savaş, kaynaklarına ve servetlerine

savaş, aç bırakarak savaş, öldürmeyle savaş, toplumsal sorunların girdabına sokarak fakirleştirme savaşı... Evet, bütün bunlarla savaş devam ediyordu... Filipinlerde, Keşmir’de, Irak ve Filistin’de yapılan aleni savaşları ve sömürge döneminden beri ümmeti daha sıkıntıya sokmak için ardı ardına yaptıklarını ise bahsetmeye gerek yok.

Mübarek saldırı, bu savaşı gizliden açığa çıkarıp, ümmeti düşmana karşı bilinçlendirmek için yapıldı. Öyle ki ümmetin önündeki gizli tehlikeler herkesin anlayacağı biçimde açığa çıktı. Ve herkes var olan tehlikenin hacmini anlamaya başladı. Hatta birçokları “Ne kadar da aldatılmışız” demeye başladı!

Özellikle vuruş tarzından dolayı düşmanın gizlediği psikoloji iyice açığa çıktı. En ufak bir sıkıntı duymaksızın kelimenin taşıdığı tarihsel anlamların tümüyle “Haçlı Seferlerini” yeniden duymaya başladık. Bunun mücahidlerden daha ziyade tüm Müslümanlara yapılan bir saldırı olduğu herkes için açığa kavuştu. Çünkü ne hayır kurumları ne dini okulların öğrenim programları artık güvende değil. “Amerikan İslamı” olana kadar, hedeflerinin İslam’ın kendisi olduğu açığa çıktı.

Yine bu saldırı, Müslümanlar ile haçlılar arasındaki göstermelik yaşantıyı da açığa çıkardı. Çünkü olayın olmasıyla batının terennüm ettiği bütün değerler yok olup bunun yerini kin duyguları aldı. Ve İslamî olan her şeyin zıddına bir uygulama başlatıldı. Uluslar arası haçlıların uyguladığı göz yumma siyasetinin amacı, yaşlı kıtanın noksanlıklarını kapatmak için Müslümanların güçlerini kullanıp kuşatma altında onları eritmekten başka bir şey değildir.

Mübarek saldırının ümmet ile taklitçi düşmanlarının arasında oluşturduğu gerginlik, ümmetin kalbindeki, Yahudi ve Haçlı düşmanlığının gerçek yüzlerini tanınmasına da yardımcı oldu. Saldırı bunakları barıştırmaya siyasetiyle arayı yumuşatma

programının bu düşmanlığı fiilen kaldıracacağı düşünüldüğü bir anda gerçekleşti. Meydan okuyucu yapısıyla, düşmana karşı bilinçli olmayı ve düşmanın insanları hissettirmeden sıkıntıya sokmak için ciddi bir şekilde hareket etmesi karşısında Müslüman'ın kendisini barışta zannetmesi gafletinden ayılmasında da yardımcı oldu.

Ümmetin kimliğini muhafaza etmesi, varlığını tehdit eden düşmana karşı tedirgin olmasını gerektirir. Her yönden bilinçsiz hareket eden ümmetin, tepkisel olarak değil bilakis tüm meydan okuyuşuyla çatışma sahasında planlı ve sürekli bir hareketle bu gerçekleşebilir ancak.

Evet, yerel eylemlerin bazı merhalelerinde izlenen meto-
dun gereği, kısık ateşte pişirme ve yüz yüze karşılaşmaktan uzak durma olabilir. Çünkü yerel hareketler, cüzi tafsilatları göz önünde bulundurulmuş bir siyaset ve belirli hedefler ve sınırlı verilerle hareket etme zorunluluğundadır. Genel hedefler uğruna ve açık verilerle hareket eden evrensel cihad hareketi ise bunun aksinedir. Onda ilk göze çarpan şey sabit stratejiler kurmasıdır. Ta ki ümmete bütün olarak bakıp büyük tehlikelerle yüzleşmek için öncü konumunda çalışabilsin.

DÖRDÜNCÜSÜ:

SALDIRI VE ÜMMETİN MESELELERİ

Bugün “Kaidet’ül Cihad” diye temsil edilen evrensel cihad hareketi, çağdaş düşünceye kendini kanıtlamış öncü bir cemaattir. Yine eylem yönlerinin tümünü toplayan bir hareket çizgisi ve -ırkların ve bölgelerinin farklılığına rağmen- ümmeti bir araya getiren bir cemaattir. Öyle ki fiilen tek bir ceset olup Arap ile acem arasında hiçbir fark gözetmemektedir. Müslüman cemaatin yanında kimlik kartı Tevhid’dir. Bu nedenle El-Kaide’nin, sömürgeci güçlerin dayattığı vehmi hudutlarla sınırlanmadan herkesin derdini yaşadığını görürsün.

Fakat onun ümmetin derdini yaşaması; kınayıcı açıklamalarla deliller getirerek, sözlü dairede sınırlı kalan dertlenmekten daha yüce olan amelî ve fiilî olarak sıkıntıları kucaklamasıdır. Çünkü sözlü kınamaların eseri, rüzgârlı havalarda çabucak buhar olur. Özellikle seninde varlığını karşı tarafa haykıracak ve gücünü ispat edecek meydandaki bir eyleme dayanmıyorsa. Genel olarak El-Kaide'nin ümmetin meselelerinde ki metodu, Afganistan'ı Sovyetlerden özgürleştirdi, Bosna'yı Sırp'lardan, Amerika'yı Somali'den çıkardı, Çeçenistan'da Rusları perişan etti. Bugünde Afganistan'da ikinci sefer Amerika ve işbirlikçilerine izzet ve şeref dersleri vermektedir. El-Kaide, kâfirlerin kötülüklerini bu metot ile engellemeye hedeflemektedir. *“Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkası (sebebiyle) sorumlu tutulmazsın. Müminleri de teşvik et. Umulur ki Allah kâfirlerin gücünü kırar” (Nisa/84)* Düşmanların kötülüklerine karşılık olarak, ağlama ve yardım isteme siyaseti ise; şer'an ve vakıan sabit oldu ki ne zulmü kaldırır ne hakları sahiplerine iade eder.

1-Filistin Meselesiyle Amelî Olarak Uyumluluk:

Amerika Devleti ile Siyonist hareket arasındaki ilişkinin kıssası çok eskilere dayanır. Olaylar, Yahudilerin 1654'de Amerika'ya göç etmesiyle başladı. 1924'te ise Amerika'daki Yahudi sayısı 4.200.000'e ulaşıyordu. Bugün ise beş milyondan fazlalar. Çirkin planlarıyla ticari pazarlara el attılar. Araştırma merkezleri, Üniversiteler ve kolejler gibi fikir üretilen yerlere sızdılar. Basına çok fazla önem verdiler. Bütün bunlar karar merkezlerinde ve siyasi makamlarda nüfuzlarının yayılmasına yardımcı oldu. Artık Amerika'nın yöneticilerinin, Yahudilerin kurup yönettiği Siyonist hareketin olduğu bilinen şeylerden dir.

Amerika yönetimi Siyonist bir yönetimdir. Uzun zamandan beri Filistin'deki Yahudi devletin gerçek destekçisidir. Örnek

olarak, başkan Wilson Balfur ilanı duyar duymaz açıkça şunu ilan etti:

“Dost ülkemizin, halkımızın ve hükümetinin tam desteğiyle Filistin’deki Yahudi devletinin temel taşlarını yerine koyduğuna karar verdiğine inanıyorum.”

İnanıyorum ki, Birleşik devletler, halkının ve hükümetinin tam desteğiyle Filistin’deki Yahudi devletinin temel taşlarını yerine koymaya karar vermiştir. İçine Siyonist terör sevgisini nakşeden Amerika devletinin Siyonistleri desteklemesini zikredersek olursak konumuz uzar. Nicson yoruma yer bırakmayacak kadar açık bir şekilde bunu dile getirmiştir. Şöyle diyor: “Bizim İsrail’in bekasına olan bağlılığımız derin bir bağlılıktır. Bizler resmi ortaklar değiliz. Lakin bizi birbirimize bağlayan bağ, herhangi bir sayfaya çizilen bağdan çok daha kuvvetlidir. Bu, geçmişteki hiçbir başkanın ondan ayrı olmadığı ve gelecekteki başkanlarında samimiyetle ona vefa göstereceği manevi bağlılıktır.”

Bu bağ, Amerika devletinin idari yönetiminin vicdanında ve kalbinde varolduğu için karşılıklı maslahatlardan daha büyük bir şeye dayanıyor. O halde ilişkiler çok kuvvetlidir. Carter şöyle diyor: “Bu, benzeri olmayan bir ilişkidir; Çünkü bizzat Amerika halkının inanişinde, ahlakında ve kalbinde kökleşmiştir.” Eğer Amerika’dan bu sınırsız destek olmasaydı Yahudi devleti ne var olabilirdi ne de devam edebilirdi.

İşte Filistin meselesini önemli ve girift yapan da budur. İslam ümmetinin çözüm için bütün çabasını, sözlü nasihatleşmeleri aşip hissedilen olumlu eylemlere ve meydan okumalara yönlendirmeleri gerekir. Mübarek saldırı da bu yoldaki eylemlerden bir parça oldu. Yahudi devletini sınırsız destekleyen ve Siyonist terörü gözeten devletin tekrar gözden geçirilmesinde harcanan bir çaba oldu. Çünkü Amerika’yı düşürmeden yada en azından kendisiyle uğraşacak kadar zayıflatmadan Filistin

meselesinin çözümlenmesi mümkün değildir. İsrail, Amerika'daki Siyonist idarenin vicdanında ve kalbinde köklemiştir.

2- Ümmetin İtibarını Geri Getirmek:

Malumdur ki İslam ümmeti seçilmiş bir ümmettir. Allahu Teâlâ ona özel bir konum verip ümmetlerin en faziletlisi yapmıştır. “Siz insanların arasından çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz” (Ali İmran/111) “Lider konumunda insanlara öncülük için çıkarıldıklarını bilmeleri için” (Bakara/143) Ümmetin bu gerçeği iyice kavraması, düşünce ve vicdanında sürekli bulundurulması gerekir.

Bundan dolayı, İslam ümmetinin bağımsız olmaması, başka milletlerin kurallarına boyun eğmesi ve başkalarının çarkında dönmesi caiz değildir. Çünkü o yönetilmek için değil yönetmek için çıkarılmıştır... Çıkarılmış olduğu gaye ve Allahu Teala'nın onlar için seçmiş olduğu konum gereği, bu bağımsızlık onların bir görevidir. Bu hakikati değerlendirmeye, vakianın gerekliliklerini atlamamızı gerektirmez. Fakat bu ümmetin düşünce ve vicdanında diri kalması gereken hakikatin ve sürekli önünde durması gereken hedefin bir hatırlatılmasıdır. Çünkü bu itici kuvveti oluşturacak olan ilk maddedir.

Mübarek saldırı, uluslararası bir olay oluşturmasıyla gölgelerden ve boyunduruk altından çıkmasında büyük bir pay sahibi olmuştur. Hatta etki olunan konumundan yapıcılık konumuna geçmesinde temel taşı yerine koymuş ve ümmetin itibarını asıl yerine geri getirmiştir. Çünkü onun gerçek görevi (özellikle insanlara hüccet ikame etmede ve evrensel risalete davette) ancak bu konumda eda edilebilir. Saldırıdan sonra İslamı tanımak için –ki bu birçok kimsenin hidayetine sebep olmuştur- büyük bir yönelim olduğunu gördük. Bu saldırı olmasaydı, İslam'ın sesini duyamayacak kimselerin bu sesi duyması Allah katındaki sabit planlıların, söylenip durulan tali

problemlere tercih edildiğini bizlere göstermektedir.

BEŞİNCİSİ:

SALDIRI VE İNSANLARIN ALIŞA GELDİĞİNDEN UZAK BİR MODEL

New York ve Washington saldırıları her türlü değerlendirilmeye göre çok büyük bir olaydır. Cihad hareketi bununla Amerika'yı ateş altına soktu ve kibrinin mafsallarına isabet eden operasyonla, yalancı gücünü yerle bir edip onlara zilletin acısını tattırdı. Bu vahşilerin, insanların zannettiğinden daha küçük olduğunu herkese bildirmek ve olayın devletin istihbarat, askeri ve emniyet güçlerine yakın olmasıyla bu seferki vuruşu düşmanın evinin içinde gerçekleştirdi. Ya da şöyle diyelim: Mücahidlerin, insanların korktuğu bu vahşilerden daha büyük olduğunu herkese bildirmek için ve bununla bir reşit dönüşümün başlatmak içindir. Bunun en belirgin yönleri ise:

1- Amerika ve Geri Sayımın Başlaması:

Mücahidleri diğerlerinden ayıran, onların kader hakkında doğru bir anlayışa sahip olmaları ve şeriatla uyum içinde hareket etmeleridir. Birileri Birleşik Devletlerdeki kulelerin yıkıntıları arasında ağlayanlarla meşgul olurken, Mücahidler, kaderde yazılanla şeriatın istediğinin uyum içinde olduğuna inanarak bu devletin düşmesi ve sonunun kendi elleriyle gerçekleşmesini umarak düzenli olarak harekete geçme çabasındaydılar.

Dünyanın en güçlü iktisadı, Dünya Ticaret Merkezi'nin katlarıyla beraber yerin dibine çöktü. Çünkü darbe, merkezin kalbine isabet edip en derinlere ulaştı. Kurtarma çalışmaları ve altı aydan fazla süren enkaz çalışmalarının külfetini bir kenara bırakalım olay milyarlarca doların yok olmasına sebep

olmuştur. Uzmanların da açıklamasına göre olay, harcanan bütün çabalara rağmen Amerika'yı tedavisi çok zor olan kalıcı iktisadî hastalıklara boğmuştur.

Saldırının Savunma Bakanlığı'nı hedef alması ve büyük bir parçasını yıkması, korkutmakla dünyayı yönetmeye çalışan Amerika'nın heybetini belirli bir sınıra indirip Amerika'ya cüret etmede geniş bir kapı açmıştır. Acı çektirerek boğma yöntemi ile infaz edilen saldırıyı engellemede Amerika'nın o kadar gücü hiç bir işe yaramamıştır. İşte bunun için artık korku engeli kalkmıştır.

Amerika iktisadının çöküp Amerikan heybetinin yok olmasıyla New York saldırısı yeni tarihin tanıdığı en büyük zulüm devletinin geri sayımının başlaması olmuştur ve Amerika imparatorluğunun sonunun başlangıcında temel taşını yerine koymuştur.

2- Sunuş, Çeşidi ve Keskin Mesajlar:

Saldırının yeni tarihte benzeri olmayan bir tarzda olması istisnasız herkesin görüş birliği içinde olduğu bir şeydir. Düşünürler infaz şeklinin böyle olmasının birçok mesaj içerdiği görüşündeler. Tarih sayfasından silinmesi zor olması için, kırmızı mürekkeple yazanların faziletiyle...

Birincisi: Saldırı, yapılaş tarzıyla bütün dünyaya şunu söyledi: Cihad hareketinin eylem gücü, dünyanın haritasını yeniden çizmeye zorlayacak ve hayatın akışına etki edecek olayları gerçekleştirecek kadar büyüktür. Açık işaretlerle Mücahidler sahip oldukları güvenlik ve yeterlilikleriyle ümmet ile (dışarıda ve içerde) düşmanları arasındaki çatışmada en zor rakam alırlar.

İkincisi: Saldırı, yapılış tarzıyla, herkesi düşmanların mücahidler hakkında çizmeye çalıştığı, onların basit bir grup olduğu kötü tabloyu silmeye davet ediyor. Kötü amaçlarla ve çirkin hedeflerle düşman basının yaymaya çalıştığı bu yalancı tablo artık bütün dünyaya açıklanmıştır. Bu çirkin hedeflerin en önemlisi ise, ümmeti teslim olmuşluk ve bağımlılık durumunda tutmak için önce mücahidlerle İslam ümmeti arasında psikolojik bir engel oluşturmaktır. Cihad hareketi “Sovyetler Birliği” diye anılan devleti yerle bir etmesiyle özellikli gücünü açıklamışsa 3 saldırıyla bu gerçeği unutulmayacak şekilde sağlamlaştırmış ve ümmetin güvenini alarak komutanlığa kudretiyle bu işin ehli olduğunu göstermiştir.

Üçüncüsü: Saldırı yapılış tarzıyla mücahidlerden yeni bir nesile müjde olmuştur!! Herhalde onu en çok ayırıcı özellik; öncekilerin yürümüş olduğu ilkelerde sebat etmelerine rağmen, vakıanın bahsettiği fırsatları değerlendirmeden geri durmamaları ve öncekilerin birikmiş büyük tecrübelerine dayanarak gelişim hareketinin yenilenilmesi ile çeşitlenip artan vesile ve üslupları şeriat dairesinde kullanmaktan da geri durmamalarıdır. İşte bizzat bu, ona en büyük manevra açısını verip düşmanlar, çarpışmasında önüne yeni ufuklar açmaktadır. Teyit ederiz ki, 3 fetih saldırısı çatışmanın yalnızca birinci bölümüdür ve ders hala devam etmektedir.

Dördüncüsü: Saldırı, yapılış tarzıyla, mücahidlerin, hayallerinin alamayacağı bir yolla kendi evlerinde düşmana iki katıyla karşılık verebileceklerinin bir mesajıdır. 3 fetih saldırısı, yeni neslin beklediği vuruş örneklerinden başka bir şey değildir. Özellikle küresel haçlı zaferlerinden dünya anladı ki, cihad hareketi vardır, esnektir ve diridir. Şartlar ne kadar istisnai olsa da her türlü iklime alışıp en iyi şekilde kullanabiliyorlar ve duvar arkalarından yapılan korkak tehditler azimlerini asla kırmamaktadır.

New York ve Washington saldırıları büyük bir olaydır. Taşındığı anlam kindar hançerlerin ve kiralık kalemlerin ulaşamayacağı kadar büyüktür. İnsanlığa yeni bir tarih yazmıştır.

Tabi bu, “Hani icraat?” sorusuna cevap olacak nitelikte olmayı öncelikli bir okuma çabasından başka bir şey değildir. Ve hakkımız olarak “Ne amel işlediğinizi görelim” diyoruz. Şehidlerin lisan-ı hâli ise şöyle diyor:

Bunlar bizim izlerimiz, bizi gösteriyor.

Şimdi bizden sonraki izlere bakın.

Allah, mübarek saldırının şehidlerine rahmet, amellerini kabul ve bütün mekânlardaki mücahid kardeşlerimize yardım etsin.

3. Fetih saldırısını anma münasebetiyle yazılmıştır.

Hamd Allah’a mahsustur. Başarıyı verende O’dur.

11 EYLÜL SALDIRISI...
İMKÂNSIZIN MÜMKÜN OLDUĞU AN...

Ebû Ubeyd el-Kureşî

Yeni asırda, kafirlerle kendi evlerinde savaşıldığı ilk cihadî saldırı olan 11 Eylül'ün üzerinden bir sene geçti. Adı adalet ve şeref olan İslam Hilafeti gölgesinde daha güzel yarınlarını düşleyen milyonlarca ümmet evlatlarının ümitlerini canlandıran bu büyük çabadan bahsetmekten insan aslında aciz kalıyor. Bu uygulamadan sonra bir sene içinde büyük değişiklikler oldu ve Müslümanların üzerinde şiddetli rüzgârlar esti. Allahu Teâlâ onunla bazı kavimleri yüceltti bazılarını da alçalttı. Şüphesiz Allahu Teala'nın yücelttikleri onun yolundaki mücahidlerdir. Bunların başında ise mübarek saldırıyı gerçekleştiren 19 kişi vardır. Sonra yeryüzünün doğusunda ve batısında İslam'ı savunan ve asrın tağutu Amerika'yı sarsanlar gelir.

Muhakkak ki saldırı Müslümanların güçlü ve aziz olan Allah'a imanını güçlendirdi. Tartışmasız iktisadî ve askerî olarak dünyanın en büyük kuvvetine sahip olan süper güç Amerika'nın bir anda -askerî, emnî, siyasî ve iktisadî krize sokacak kadar- kendi evinde bu kadar şiddetle vurulacağını, rüyasında bile kimse düşünemezdi.

Bundan dolayı, kaybedilen İslam'ın izzetini geri getirmeye çalışanlara bir ışık olması için bir sene sonra 11 Eylül anısını hatırlayıp etkilerine, ibretlerine ve geride bıraktıklarına yeniden bakılması gereklidir.

1- Tarihin Bıraktıkları

Sovyetler Birliği'ne karşı Afganistan'daki cihad, cihadî fikirlerin netleşip uygulamaya geçilmesi için benzeri bulunmayan bir fırsattı. Özellikle bu cihad, İslam medeniyetinin, bütün yeryüzünde yok olmaya yüz tuttuğu katı bir zamanda, doğudan ve batıdan ithal edilen ideolojilerin azgınlığı, laikleşmenin ve batı özentisinin yaklaşık bütün İslam ülkelerinin yönetiminde uygulandığı bir dönemde bu cihad gerçekleşmiştir. İslam aleminin İngiltere, Fransa, İtalya, İspanya ve Hollanda sömürgelerine karşı cihada tanıklık etmesi doğrudur. Fakat o zaman İslamî unsurlar, doğuda ve batıda şaşkınlık seli önünde duracak kadar güçlenmemişti. Özellikle sömürgecilere bağımlı olup onların maslahatlarını gerçekleştirdiklerinden emin oldukları bazı yerel hükümetler, bazen gizli bazen açık olarak bunları teşvik ediyorlardı.

Her halükârda ilk Afgan cihadı ümmeti uyandırmak için bazı ihlaslı kimselerin ve rabbanî davetçilerin değerlendirdiği bir fırsat dönemi olmuştur. 1984 yılı olduğunda Usame Bin Ladin (Allah onu korusun)'in kurduğu Beyt'ül Ensar'ı veya Şeyh Abdullah Azzam'ın (Allah ona rahmet etsin) kurduğu 'Hizmet Büroları' gibi Afganistan'da Arap cihad kuruluşlarının örnekleri belirmeye başlamıştı. Beyt'ül Ensar Peşaver'de cihada katkı amacıyla eğitime gönderilmeden önce, eğitime mücahidleri geçici olarak karşılama yeri idi. Yine Hizmet Büroları'nın kuruluşu basında daha iyi bir intiba bırakma, yardım toplama, Müslümanları ve özellikle Arapları malla ve nefisle cihada teşvik amacını eda etmiştir.

Yıl 1986'ya yaklaştığında Şeyh Usame Bin Ladin cihad çalışmalarını genişletmeye, yeni kamplar kurmaya ve yardım yolları açmaya karar verdi. Ve fiilen Şeyh Usame altı kamp kurdu. Savaş durumuna göre birkaç kere edindiği tecrübelerle bu kampların yerlerini değiştirdi. Usame'nin saygınlığı Arap mücahidler arasında yayılmaya başladı. Beyt'ül Ensar'a ve

kamlara onlardan büyük kitleler akın etmeye başladı. Böylelikle Arap mücahidler Sovyetlerle ve işçileriyle pek çok çatışmalara iştirak ettiler. Sonra daha şiddetli çatışmalara girdiler. Bunların en meşhuru da bu senenin sonunda gerçekleşen Caci çatışması idi. Arap mücahidler burada eğitim ve teçhizat bakımından Rusların en iyi birliklerinden birini hezimete uğrattı. Rus komandolarından pek çok kimse öldürdüler.

İlk senelerden beri mücahidlerin hedeflerinin evrensel olduğu belli oluyordu. Afganistan'a ihtiyaçtan fazla yapılan yardımlar, Keşmir, Filipin ve Tacikistan gibi Allahu Teala'nın başka bölgelerinde de hareket fırsatı veriyordu. Fakat Irak Kuveyt'e girdiğinde ve Suud hükümetinin topraklarını savunmak için necis kafirlerden yardım isteğinde, mücahid komutanlara, büyük cihadın Amerika ile olmasının gerekliliği anlaşıldı. Özellikle Amerika, Müslümanların en şerefli beldelerine göz dikip sömürgesini kurmaya başlayınca...

Amerikalıların Somali çıkartması başladığında, mücahidlere yeni düşmanlarıyla karşılaşmaları için ilk fırsat gözükmişti. Eski Afganistan birliklerinden küçük bir grup Somali'de Amerikalılara birkaç operasyon düzenledi ve bunun ardından Amerika geri çekilmek zorunda kaldı. Yemen'de ise Somali'ye gitmek üzere Aden'de bir otelde bazı Amerikalılar öldürüldü. Her iki olayda da mücahidler Amerikalıların korkaklığına ve ürkekliğine inanarak yola çıkmıştı. Eğer Amerika'nın yüksek teknolojisi ve gelişmiş lojistik destekleri olmasa hiçbir yerde bir şeyi kalmaz.

Sonra cihad gençleri Arap yarımadasından Amerika'nın varlığını silmek için değişik operasyonlar dizisine başladılar. Riyad patlamaları ve ardından Ocak 1996'da Hobar patlamaları... Bu olayda 20 Amerikan askeri hayata veda edip yüzlercesi yaralandı. Habur patlamalarında, kısa bir süre sonra Şeyh Usame Bin Ladin, "Kafirleri Arap Yarımadası'ndan çıkarmak için cihad ilanı" unvanı ile ilk açıklamasını yaptı. Bu, kendi ismiyle

ve şahsi olarak yayınladığı ilk beyanatıydı. 1997'nin sonunda Şeyh Usame, 40 civarında Pakistan ve Afganistan ulemasıyla küfür güçlerinin Arap Yarımadası'ndan çıkarılması fetvasını çıkardı.

Bu harekete paralel olarak, özellikle Afganistan'daki "Mısır Cihad Cemaati" olmak üzere birçok İslamî cemaat liderleri birleşti ve Pakistan, Keşmir ve Bangladeş'ten heyetler Şeyh Usame'nin sofrasına akın etmeye başladılar. Bu hareketin meyvesi olarak, Şubat 1998 yılında "Evrensel Cihad Cephesi"nin açıklamasında, her zaman her yerde Yahudi ve Amerikalıları öldürme çağrısı yapıldı. Bu beyanı, Şeyh Usame Bin Ladin'le beraber Mısır Cihad Cemaati'nin emiri Eymen Ez-Zevahiri, Mısır Cihad Cemaati'nin liderlerinden Rufai Taha da imzaladı. Ve yine onu Keşmir Tugayları liderlerinden ve Pakistan'ın meşhur komutanlarından biride imzalamıştı. Evrensel İslamî Cephe'nin beyanının ilanından kısa bir süre sonra Bin Ladin birkaç hafta içinde vuracağını açıkladı. Amerikalılar Körfez'de ve Arap yarım adası bölgesinden Afrika kıtasına kadar tedirginlik içinde girdiler. Onlar tam bir hazırlık içinde iken darbe hiç ummadıkları yerden geldi. Kenya ve Tanzania konsoloslukları... Olay, 7 Ağustos 1998 günü patlayıcı dolu iki kamyonun, bu iki konsoloslugu yerle bir etmesiydi.

Bu iki operasyonda, cihad unsurları en özel ve girift görevleri yerine getirebilecek beşerî, fennî ve lojistik güce sahip olduğunu ispat etmiştir. Büyük bir yıkımla ve iki olay arasındaki uyumla beraber olayı ansızın gerçekleştirmeyi sonuna kadar değerlendirebilmiştir. Ters reaksiyon olarak Amerikalılar meşhur Sudan ve Afganistan operasyonlarına başladılar. Sudan ve Afganistan'daki belirli iki hedefi vurmak için onlarca Crous füzesi fırlattılar. Fakat Amerika'nın bu vuruşu ne hedef yönünden nede yapılaş şekliyle asla başarıya ulaşamadı.

Ve Ekim 2000'de Aden Limanı'nda Cool Donanması'na yapılan şehadet operasyonu, bölgedeki Amerika ve yerel hükü-

metleri daha fazla kızdırdı. Cihad gruplarından birisi en süper savaş teknolojisiyle donatılmış, ağırlığı 8.600 tona ulaşan, 350 mürettebatlı ve değeri milyar dolardan fazla olan Amerikan Donanması'na ait bir gemiye öldürücü zararlar vermeyi başarmıştır. Mücahid 6 ile 12 metre arası suyu kaldırarak kadar patlayıcıyla donanmaya feci zararlar vermiştir. Bu patlama sonucu, mürettebattan 17 kişi ölüp, 30 dan fazla kişi yaralanmıştır. Bütün bunlar, külfeti on bin doları aşmayan, ziraat motoruyla çalışan patlayıcı dolu bir botla yapılmıştır. Bu operasyon, yapılan eylemlerin farklılığı ve yenilgi karşısında Amerikalıların ne kadar zayıf olduklarını ortaya çıkarmıştır. Ve yeterli irade olduktan sonra, sınırlı imkânlarla bile mukavemet mümkündür. Şeyh Bin Ladin'in taraftarı artmaması için Amerika yönetimi basına operasyonu çarpıtmıştır. Buna rağmen Şeyh Bin Ladin bütün Arap bölgelerinde artık bir rumuz olmuştur. Donanma operasyonundan sonra ilk defa Filistin İntifadası'nda onun isminin geçtiği pankartlar asılması bunun en büyük delilidir.

El-Kaide örgütü, başlangıcından beri etkili stratejilere sahiptir denilebilir. Bundan dolayı yeryüzündeki bütün cihad hareketleriyle bağlantı kurmaya çalışmaktadır. Bu bağlantılar zor şartlarda yardımlaşmalar tesis etmek ve güven oluşturmak için hafife alınmayacak kadar zaman ve çabaya ihtiyaç duyulmuştur.

İslamî tecrübelerine ve özellikle cihadi tecrübelerine derinlemesine bakıldığında bu örgüt, başlangıcından beri bozulma problemlerini engellemek için daha çok örgütsel ve emniyet yönlerine önem vermiştir. 90'ların başından beri Amerika ile çatışmayı yönetmesinde bunun çok büyük faydaları olmuştur. Bundan dolayı 1989-2001 seneleri arasında El-Kaide kamplarında eğitim gören mücahidlerin sayısını batı istihbaratının 10.000 ile 110.000 arasında takdir etmesi herkes tarafından şiddetle garipsenecek bir durumdur. Değerlendirmedeki bu kadar büyük farklılık bunun takdirden ziyade kehanetten başka bir şey olmadığını göstermektedir.

2- El-Kaide Örgütü ve 11 Eylül Saldırısının Hazırlanışı

a) Mücahidi Hazırlama:

Şüphesiz El-Kaide örgütü cihad amelinin temelini ve ilk desteğini oluşturacak öncü mücahidlerin oluşumuna çok ciddi bir şekilde yoğunlaşmıştır. Bundan dolayı her alanda neticeler şaşırtıcı olmuştur. Böylece El-Kaide örgütünden orta dereceli bir mücahidin eğitimi, hazırlık ve görevini yerine getirme bakımından genel olarak herhangi bir savaşıçdan daha üstün olduğu söylenebilir.

Şüphesiz El-Kaide örgütü cihad güçlerini geliştirmek ve değişik askerî nazariyeleri kökleştirip sabitleştirmek için gerekli çabayı harcamada hiçbir zaman geri durmamıştır. Silahlı eylemin tüm tafsilatlarını kapsayan örgütün ilk Afgan cihadı günlerinde tüm mücahidler için hazırladığı “Cihad Ansiklopedisi”² bu ana kadar türünde ilki oluşturmuştur. Bu ansiklopedi 7.000 sayfa ve 10 ciltten oluşmakla birlikte mücahidi cihad yolundaki meşakkatlere hazırlayan benzersiz bir çalışma olarak kabul ediliyor. Hazırlanan ansiklopedi askerî taktikler, emniyet ve istihbarat, hafif silahlar, ilk yardım, patlayıcılar, el yapımı bomba ve siperler, silah yapımı ve tipografi vs. gibi konuları içermektedir.

İlk Afgan cihadından sonra ve değişik harp alanlarında (Filistin, Orta Asya, Balkanlar, Kafkasya, Keşmir ve Filistin vs.) İslam ümmetine yöneltilen meydan okuyuşlar karşısında Evrensel Cihad Hareketi’nin sancağını taşıyan El-Kaide örgütünün de bir şeyler yapması gerekti. Mücahidlerin savaş ve eğitim güçlerini daha iyiye götürebilmek için örgüt yeni teoriler geliştirdi ve sadece özel operasyonlarla ilgili yeni bir bölüm daha çıkarıldı. Onun bazı bölümleri kimlik evrakları hazırlama,

2 Bazı Arap ve Asya istihbaratları 1997’de ansiklopedinin dağınık bazı bölümlerini buldular. Fakat ilk önce Belçika emniyet güçleri nüshaya tam olarak sahip olmuştur.

askeriyenin işleyişi, kalınacak yerler, iletişim araçlarının gizlenişi, silah alım satımı, üyelerin güvenilirliği, güvenli yollar vs. gibi konuları içermektedir.

Eğitim kampları, tağutlarla en iyi şekilde karşılaşabilmek için cihadî eğitimin verildiği en münasip yerlerdir. Eğitim devreleri temel, gelişmiş ve ihtisas olmak üzere üç bölüme ayrılır. El-Kaide örgütü ile bağlantısı olmadan, yeryüzündeki mustazaflara ve Allah'ın dinine yardım için sadece Allah'a yaklaşma amacıyla on binlerce mücahid bu eğitim devrelerinden (fizikî, psikolojik ve aklî gücüne ve imanî yeterliliğine bakılarak) geçirilmiştir. Bunlardan sadece az bir kısmına El-Kaide örgütüne katılmalarının yolu açılmıştır. Bu uygulama, sadece bozulmayı engellemeye kefil değildir. Çünkü hiç kimse, -imkanları ve gücü ne kadar olursa olsun- örgütü bozmaya güç yetirememiştir. Ve örgütün bir üyesi olmak kişinin istediği zaman gerçekleşebileceği bir şey değildir. Ancak bu ince ayrıntılara bakılarak komutanlar tarafından verilebilir. Ve yine bu, El-Kaide örgütüne cihadî operasyonlar için en özel kimseleri seçme imkanı bahşetmiştir. Bu şekilde bu uygulamanın o zamandan beri El-Kaide örgütünün cihadî operasyonlarına çok fazla olumlu yansımaları olmuştur.

Bundan dolayı El-Kaide örgütünün malumat ve birikimine bakarak 11 Eylül kahramanlarının bu harika operasyonu gerçekleştirmeleri asla ani bir olay olmamıştır. Tarih şahittir ki, bu seçilmiş kimselerden (sonu kesin olan ölüm bile olsa) hiçbiri arkasını dönmemiştir. Amerika istihbaratının yönettiği soruşturmaya göre, infazcıların çoğu El-Kaide kamplarında eğitim almıştır. Ancak fedailik, yakîni inanç ve fedailik anlamlarını oluşturan sağlam iman, sonra birlikleri yöneten yapıcı ve olgun komutanlar –bazı araştırmalara göre bunlarda gerekli eğitimi Afganistan'da almıştır- İslam ümmetinin tarihinde dönüm noktası oluşturacak bu olay için bu seçilmiş kimselerden her biri, ayrı ayrı gizlenmiş güçlerini kullanma imkânı buldular.

b) Gerekli Maddî Vesilelerin Hazırlanışı:

Bazı ordu komutanları “Mal, savaşın belkemiğidir” diyorlardı. Zamanın ilerlemesi ve hayatın gelişip daha önceden olmadığı şekliyle külfetlerin zorlaşması ile bu sözün geçerliliği daha da arttı. Cihad eylemi de bu kuralın dışına çıkmamalıdır. Etkili ve düzenli her cihad operasyonu fazlaca maddî güce gereksinim duymaktadır. Genelde bir eylem, düşmanın şüphesini uyandırmadan sakin bir şekilde tamamlanması için aylarca belki yıllarca hazırlığa ihtiyaç duymaktadır. El-Kaide örgütü, bu konuyu çok önceleri fark etti. Ve birkaç sene içinde örgütün malî ihtiyaçlarını karşılamak için girift bir malî şebeke hazırladı. İmkani olan bazı araştırmacılar şunu kesin olarak söylüyorlar; Ne Amerika istihbarat (C.I.A) tarihinde nede İngiltere istihbaratında (M.I.G) El-Kaide örgütünün kurduğu gibi uluslar arası bu kadar girift malî bir şebekeye rastlanmamıştır. İş daha fazla karmaşık hale sokan ise, şebekenin genelde ince bağlantıların dışında birbiriyle alakasız birkaç parçadan oluşmasıdır.

Donanımlı stratejik uzmanların değerlendirmelerine göre, Afganistan ve dışında, El-Kaide örgütünün eğitim ve operasyonları yürütebilmek için yıllık 50 milyon dolar civarında harcama yaptığı saptanmıştır. Eğer bu değerlendirme doğruysa (Kıtalar arası daha fazla üretim yapabilmek için malî yönüne önem veren eğitilmiş özel elemanlar aracılığı ile) örgütün özel finansmanlar tahsis etmesinde garipsenecek bir şey yoktur.

Buna rağmen 11 Eylül mücahidleri zühdlerinin boyutunu ispatladılar. Örgütün malî kaynaklarıyla beraber yavaş hareket ettiler. Özellikle de ihtiyaçlarıyla ilgili şeylerde... Sadece ekonomik otel ve lokantalara gidiyorlardı ve yine arabaların en ucuzlarını kullanıyorlardı. Hatta kalan malları da örgüte iade ettiler. Mala tapılan küresel dünyada benzeri bulunmayan fedakârlık ve samimiyet sergilediler. Fakat operasyon için harcama yapılmasının gerektiği anda bu mücahidler pilot ka-

binine daha yakın olması için birinci derece yolculuk bileti aldılar. Buda bu bizlere kahramanların dengeli davranışlarında ve faaliyetlerinde ne kadar zirvede olduklarını açıklamaktadır.

Fakat bazı araştırmalar örgütün malî gücünün istatistiklerin açıkladığı kadar büyük olmadığı görüşünde. Nairobi ve Dar es-selam'da Amerikan konsolosluklarının hedef alındığı operasyonlar büyük malî ihtiyaç duymamaktadır. Los Angeles havaalanına veya Ürdün'deki Yahudi ve Amerikan otellerine yapılan operasyonlar ise iki halde de mücahidlerin silahlı veya silahsız olarak elde ettikleri malî güçle yapılmıştır. Ve yine Cool donanmasına yapılan operasyonun 10.000 dolardan daha az bir külfeti olmuştur. Bu da gösteriyor ki El-Kaide örgütü, operasyonun başarılı geçmesinin şartları oluşunca daha fazla israf yapmaktan hoşlanmamaktadır. Belki de ne kısarık nede israf yaparak en uygun dinarı en uygun yere koymaktadır.

c) Planlama:

Açıktır ki El-Kaide örgütü yaptığı operasyonların planlanışında tüm detaylara önem vermektedir. Araştırmalar şunu itiraf etmektedir; El-Kaide örgütünün ortaya koyduğu gücünün amillerinden biride, bütün operasyonların planlama ve hazırlığında devasa çabalar harcamalarıdır. Örgüt, çalışmalarında daha etkili olabilmek için operasyonları üç merhaleye ayırmakta: Bilgi Toplama, Lojistik Hazırlık ve İnfaz. Her grup kendi başına görevlendirildiği merhaleyi yerine getirir. Bilgi toplama merhalesi, en hassas merhale olarak kabul edilir ve bundan dolayı da El-Kaide örgütü buraya gerekli ilgiyi ve sabrı göstermektedir. Bu hassasiyet planlanması ve hazırlığı bir buçuk seneyi aşan New York ve Washington saldırılarında iyice açığa çıkmıştır.

3- Saldırıdan İstifade Edilen İbretler

El-Kaide İle İlgili:

- El-Kaide örgütü –Şer’î ve dünyevî kurallara göre hareket ederek- imkan bakımından arada çok büyük farklar olmasına rağmen, dünyanın en büyük gücüne karşı tehdit oluşturabilmiştir. Maddi ve askeri hazırlığın yanında bu örgütün dünyevî olarak tutunduğu en önemli kurallardan biri, uluslar arası emniyetin takibi ve ardı ardına gelen darbeler karşısında gücünü dağıtmayacak sağlam örgütsel bir yapı oluşturmalarıdır. Denilebilir ki, girift örgüt şebekesi, bağımsız akıl ve cihad üniversitesi mefhumu, bunların hepsi düşman darbelerini etkisiz hale getirmede veya en aza indirmede El-Kaide’nin başarısında yardımcı olmuştur. Yine gizli çalışma, her zaman ve her durumda emniyet tedbirleri alma –diğer İslamî hareketler tarafından da uyulması gereken- yine El-Kaide’nin başarısının etkenlerindedir.
- Muhakkak ki El-Kaide örgütü kapalılığı olmayan apaçık bir stratejiye göre hareket etmektedir. Evrensel Cihad hareketine göre, başlangıcından beri Amerika’nın hedef seçilmesi, akıllıca ve stratejik seçim olmuştur. Çünkü İslamî bölgelerdeki Amerika’nın kuyruklarıyla mücadele göstermiştir ki, bu kuyruklar Amerika’nın desteği olmadan tağutî yönetimlerinde bir dakika bile kalamazlar. Bundan dolayı başın vurulması gereklidir. Çünkü o, kalanın düşmesi için esas etkidir. Yine hedef olarak Amerika’nın seçilmesi, İslam’ın ve Müslümanların hakkında işlediği zulmü, yeryüzünün doğusunda ve batısındaki tüm İslam ümmeti tarafından makul karşılanıp kabul göreceği için seçilmiştir. İşte bu, halkın desteğini ve sempatisini garanti eder.
- Muhakkak ki örgüt liderleri başlangıçtan beri -özellikle en kötülerini olmak üzere- bütün ihtimallere hazırlandılar ve bunlara karşı uygun alternatifler hazırladılar. İş, ister

Afganistan içindeki savaşıla ilgili olsun; öyle ki savaşıçı grupların zekice geri çekilmesi, depo teçizatlarının boşaltılıp dağlara saklanması ve uzun müddet gerilla savaşı için hazırlık yapılması, isterse de dışarıda olsun, öyle ki, cihad hücreleri toplumlar içinde yayılmıştır. Her hücre görevini yerine getirmek için aceleye getirilmeyen planlarla hazırlanmıştır. Cihad planlamalarının başarısı, her gün her yerde Amerikalıların kalbine büyük korkular sarmakla meyvesini vermiştir. Öyle ki, cihadi saldırıların her an olabileceğinin sürekli uyarısı yapılmaktadır. Amerika halkı o hale geldi ki, bu kadar büyük askeri güçlerinin, saldırılar karşısında niçin başarısız olduklarını bir tür anlayamadılar.

- El-Kaide örgütü, bu saldırı ile onurlu İslami bir nefsin nasıl olması gerektiğinin örneğini sergilemiştir. Bu nefis ki, adı imkânsız olan bir şey bilmiyor. Yine örgütün ters tepki yerine ilk saldırma ilkesini seçmesiyle ve bilinçsizce hareket etme yerine bir adım bitmeden gelecek adımın hazırlığının yapılmasıyla, onların hareket çizgilerini sana göstermektedir. Ve bu şekilde diğer İslami hareketlere de uyulması gereken bir model olmuştur.
- Kararlılık, sabır, Allah yolunda ölüme tam hazırlık, başarının Allah'tan olduğuna mutlak güven, komutana itaat ve inzibat gibi İslamî cihad terbiyesi ile El-Kaide örgütündeki mücahidlerin özellikleri tesis edilmiştir. Bu özellikler Allah'ın izni ile (şüphesiz) başarıya götüren özelliklerdir.
- El-Kaide örgütü İslamî birliği oluşturmuştur. Bu örgütün yönettiği cihad eyleminde, Arap ile Acem'in ayırt edilmediği, bütün İslam ümmetinin evlatlarının kanları birbirine karışmıştır. Haddi zatında bu, İslam ümmetini kemiren sömürgeci ittifakların putlarının yıkılıp, İslam birliği yolunda konulmuş bir tuğladır.

- “Allah’ın dinini korusun, O da seni koruyacaktır” El-Kaide mücahidlerinin tatbik edip vakıada da tecellisini gördükleri Resulullah’ın (s.a.v.) bir hadis-i şerifidir. Amerika kaç kez Afgan dağlarını Historya ile bombalamıştır. Akıllısı, akılsızı, zehirli, yakıcı uluslar arası yasak olan bütün bombaları kullanmıştır. Buna rağmen mücahidlerin gücünden bir şey eksilmemiştir... Her şeyi bilen ve koruyucu Allah ne kadar yücedir.

Amerika İle İlgili:

- Sovyetler Birliği’nden bu yana ilk defa Amerika direk olarak –sadece maslahatlarını değil- varlığının tehdit edildiğini hissetmiştir. Garip olan ise tehdidin kuvvetli bir ittifaktan yada güçlü bir devletten gelmemiş olmasıdır. Tehdit, sadece az gelişmiş ülkelerin bile sahip olduğu güç değerleri bulunmayan bir örgüt tarafından yapılmıştır. Tabii ilk olarak, müttefik olan bütün ülkeler için geçerli olan -saldırıdan vazgeçtiği takdirde onunda hedef alınacağını içeren- NATO anayasasının beşinci maddesi vesilesiyle müttefiklerini bir araya getirmiştir. Ve yine Amerika taklitçi dostlarından (Siyonist kuruluş -Japonya-Kore-Avustralya) El-Kaide örgütüne son vermek için gerekli tüm yardımların yapılmasını istemiştir. Hatta, Amerika yardım için, her birinin imkan dahilinde görünüşte düşman gözükken Rusya ve Çin gibi güçlere bile sığınmıştır. İnsan, Allah yolunda cihad edenlere yardım eden rabbanî kuvvetin önünde hürmetle durmaktan başka bir şey yapamıyor. Aslında Amerika’nın zorba gücüyle, ihtiyaç bile duymayacağı bu korkunç topluluk, yeryüzünde hareket eden her şeyi yerle bir etmeye kefil olmasına rağmen, Amerika hala intikamını alamamıştır. Şimdi ise kendisini ve müttefiklerini, hala en büyük güç olduğuna ikna etmek için olayla hiç ilgisi olmayan düşmanlar üzerine hayali veya gerçek zaferler araştırmaktadır.

- 11 Eylül olayları ile Amerika'nın ilk defa gerçek bir krizle karşılaşması insan haklarına, özgürlüklere saygı gibi safsataları da gün yüzüne çıkarmıştır. Yine Amerika'da yaşayan binlerce Müslüman evlatlarının zalimce tutuklanması ve tutukluların en basit medenî haklarının çiğnenişi, Amerika'nın kendi hakkında çizdiği, güller içindeki tablosunu ebediyete kadar kirletmiştir. Belirli bir zorlama olmaksızın tutuklama, tutukluların adlarının gizlenmesi, her türlü baskı ve işkencenin uygulanışı, delilsiz davalar, geniş bir şekilde telefon ve elektronik postaların takip edilişi, bankadaki özel hesapların deşifre edilip istisnai uygulamaların yapılışı, gizli askeri mahkemelerin kuruluşu, hüküm idam bile olsa davalılara temyiz hakkı verilmeden bütün icraatların gizli bir şekilde yapıldığı ve istediğini mahkemeye çıkarabilme hakkının başkana verilmesi Amerika'nın adalet modeli olmuştur.
- 11 Eylül saldırıları, daha önceleri birçok kimseleri, anıldığında korkudan titreten Amerikan istihbarat mekanizmasının fiyaskosunu göstermede örnek olmuştur. Amerika, milyonlarca dolara mal olup 120 uydudan oluşan uydu gözetleme araçlarından hiçbir istifade edememiştir. İktisadî ve askerî kalelerini yıkmak için hasmının araçlarını kullanarak ve sadece bıçakla silahlanmış 19 mücahidi durdurmaya (dev donanımlı 13 Amerikan ajan kurulu da) güç yetirememiştir.
- Stratejik olarak 11 Eylül saldırılarıyla El-Kaide örgütü şimdiye kadar ne Sovyetler Birliği'nin nede bir başka düşman ülkenin bir şey yapamadığı Amerika savunma stratejilerinin dayanaklarını yerle bir etmiştir. Bu stratejik dayanaklar: Erken uyarı, savunma saldırısı ve engellemedir. Yine bu saldırı, Amerikan güçlerinin genişçe yayılmasına sebep olmuştur. Öyle ki hiçbirinde başarıya ulaşmasa bile birçok sahnede gücünü yayma zorunda kalmıştır. Başka bir yönden saldırı, soğuk savaşın bitiminden sonra Amerika'nın stratejik olarak sıkıntıda olduğunu açıklamıştır. Şu anlamda; durum, soğuk savaş günlerinde olduğu gibi ellerinde tek bir hedef, açık ve

tam bir strateji yoktur. Ve bundan dolayı onlar, her bölgeyle geleceği görerek hareket etmeden ziyade ellerindeki tecrübe ile genel ve açık stratejilerle hareket etmektedirler. Belki bunun sebeplerinden biri de, vurulması veya bozulması zor olan şeffaf ve girift bir düşmanla karşılaşılıp takip etme imkânı olmayan, rahatsız edici bir yapıda bulunmasıdır.

- Askerî olarak, 11 Eylül saldırısı Amerika'nın şu an var olan askerî yapısı için en büyük tehdidi oluşturmuştur. El-Kaide örgütünün kullandığı belirsizlik stratejisi (asimetrik) ve kendisini savunmak için bunu kullanması, tanınması veya yok edilmesinin imkânsız olan üslup ve araçlarının seçilmesine olanak sağlamıştır. Amerika'nın devasa askerî gücünü faydasız bırakmıştır ve Amerika'nın uluslar arası askerî savunmasının faaliyetlerini azaltmıştır. Ve yine şehadet eylemlerinin yaygınlaşması ve bunun sadece Filistin ile sınırlı olmadığını Amerikan hedeflerine de intikal etmesi Amerika'nın hedeflerini alt üst edip Amerika'nın güvenlik duygularını buhar etmiştir.
- Basın olarak Haçlı saldırılarını ileri sürmede de Amerika başarısız olmuştur. Amerikan basın araçları, insanların Amerika'dan tikslenme duygularını yok edememiştir. Batının dev basın araçları, Şeyh Usame'nin judoya benzeyen hareketi karşısında hezimetini engelleyememiştir. CNN kameraları ve Amerika'nın diğer dinazorlaşmış basınları, El-Kaide örgütüne bir milim bile külfeti olmadan saldırı haberini yaymayı ve yayılmasının umulduğu korkuyu ulaştırmayı üstlenmişlerdir. Yine CNN'in son olarak yayınladığı "Korku" kasetleri, mücahidlerin sahip olduğu güçlerin beyanını arttırıp İslam ümmetinin evlatlarının kalplerini ısındırmıştır. Şeyh Usame ve diğer komutanların yayınladığı videokasetleri ise (El-Cezire kanalı bunu tek başına üstlenmesiyle şöhrete ulaşmıştı) para etmeyecek bir hizmet karşılığında neredeyse külfetsiz olarak, mücahidlerin sesini İslam ümmetine ve bütün dünyaya taşımayı üstlenmiştir. Farklılığın belli olması için şuna

işaret etmek yerinde olur: Daha önce birçok devrim örgütleri, açıklamalarını duyurmak için bir takım rehine operasyonları gerçekleştirdiler. Bugün ise, bütün uluslar arası basın araçları, mücahidlerin söylediklerini yayınlamak için yarış yapmaktadırlar. Yine internet, mücahidler tarafından görüş ve seslerinin yüz binlerce müslümana duyurmak için etkili bir şekilde kullanılmaktadır.

4- Merhalesel ve Gelecekteki Etkileri

- Muhakkak ki 11 Eylül saldırısı, Amerika imparatorluğunun çöküş tarihinin başlangıcı olmuştur. Darbeler, Amerika'nın gücünün temellerinin ne kadar zayıf bir zemine kurulduğunu ispat etmiştir. Çünkü bu temellerin en önemlisi olan iktisat, yalan yanlış faiz temeline ve durduğu an ekonomiye zarar veren aç gözlü tüketim üzerine bine edilmiştir. Bu saldırının Amerika halkı üzerindeki büyük psikolojik yansımalarına bakarak, tüketim tarzları değişmiştir. Sigorta şirketleri, seyahat acenteleri ve uçak parçalarındaki zararlar, Amerika ekonomisinin gözükten gerçeğini yalanlarcasına iyice artmıştır. Olaylardan sonra Birleşik Devletlerin sadece uçak parçalarıyla ilgili zararları 100 bin kişinin işine son vermesine ilaveten 100 milyar dolara ulaşmıştır. Sonra, diğer zararların toplamının trilyon dolara ulaşması ve yüz binlerce Amerikalının işlerinden ayrılması, darbenin büyüklüğünü ve Amerika'nın fiilî olarak çöküşünün başlangıç tarihini idrak etmek için bilgi olarak yeterlidir.
- Uluslar arası ilişkilerde saldırının ortaya çıkardıkları, jeosiyasi sarsıntı olarak şekillenmiştir. Bu sarsıntıların bazı belirtilerinden birisi de, Amerika Birleşik Devletleri'nin, Sovyetler Birliği ile özellikle de Sovyetler Birliği'nden ayrılan cumhuriyetlerle çatışma sahasına girip bölgede uzunca kalacağını ima ederek varlığını güçlendirip temellerini sağlamlaştırmasıdır. Bizzat bu, görünen gelecekte Çin ve Rusya ile çekişme fırsatını arttıracak etkenlerdendir.

- Amerika-Avrupa ittifaklarının sarsılması; özellikle kendi strateji ve maslahatına göre yeni dünyasının hudutlarını belirleme hedefiyle “Üçüncü dünya ülkelerinin iç meselelerine müdahale” olan gerçek hedefini belirttiğinde...
- Amerika ile Suudi Arabistan ve daha az bir derecede Mısır ittifaklarında çöküntü alametleri belirmesi. Suud rejimi hala Amerika’nın şımarık çocuğu değildir. Hatta bu rejimin yöneticileri Amerika basınında, fesatçılık, halkın malını çarçur etme ve radikallerin destekçileri olarak nitelenmektedir. Suud yöneticilerinin Çek diplomasisini kullanmaları, Beyaz Saray yöneticilerini razı etmede yeterli olmayınca, bütün bu olanlardan Amerika’nın Suud’ta yönetim işlerine direk el koymasının bir başlangıcı olduğu anlaşılıyor.
- Usame Bin Ladin’i kovalama ve kaçmasını engelleme bahanesiyle dünyanın çoğu deniz geçitlerini kontrolüne alması okyanuslardaki temellerini sağlamlaştırmak için buralardaki malzeme ve mühimmatını arttırmaya sevk etmiştir Amerika’yı. Bu adım, Amerika iktisadının çökmesi esnasında Washington’u askerî ve malî olarak sıkıntıya sokacaktır.
- Saldırı Amerika’yı askerî yönetimle idareye sevk etmiştir. Birleşmiş Milletler, tarihinde ilk defa General yönetiminde iç emniyetten sorumlu askerî bir teşkilat kurulmuştur. Yine Birleşmiş Milletlerin ani bir askerî saldırı karşısında, iki ayrı yerde çalışan gizli hükümetler kurulması da ilklerdendir. Ve bunlar, hiçbir tüzük müessesesi tarafından denetime tabi tutulmaksızın en hayatî vazifelerin idaresine getirilmiştir. Bush yönetimi bu hükümetlerin mekanizması hakkında bilgi vermemede ısrar etmekle beraber, bu senaryoyu kongrenin tam bir yokluğu esnasında düzenlemiştir. Bu adım, kapsamlı bir askerî yönetime doğru gidildiğini ve ilk çarpışmada Amerikan değerlerinin hezimete uğradığını gösteriyor. Yine başkan Bush’un, yollanılan bazı şeyleri yasaklaması, parlamentoyu sorgulama ve şeffaflıktan uzak bir şekilde amelî

sahada harekete geçilmesi, kalın perdeler arkasındaki gizli hareketlenmeyi beraberinde getirmiştir. Bundan elde edilen ise; kimin sorumlu olduğunun belirlenmemesi veya 11 Eylül'de olanların hangi sorumlunun hesabına olduğudur...

- Taliban, Amerika'nın Hazar Denizi petrolüne el koymasına tahkârılığı karşısında zor bir hücre oldu. Fakat Taliban hükümetinin kaldırılmasıyla (inşallah geçici olacaktır) ve yerine kukla bir hükümetin tesis edilmesiyle bölge Avrupa, Türkiye ve Kazvin Denizi arasında doğalgaz ve petrol hattı oluşturmada elverişli hale geldi. Bu ise, Kazvin Denizi petrolü piyasaya sürüldükten sonra Arap petrolüne talebin azalacağı anlamına geliyor. Bunun üzerine, Körfez ülkelerinin haçlı saldırılarını resmi olarak desteklemesi -neticesinin, Körfez ülkelerine sonradan gözükeceği- çok çirkin bir hata idi.
- Saldırı, Amerika'nın demokrasi değerlerinin örneği ve özgür dünyanın temsilcisi iken, kendisine karşı halkın hiddetinin ve düşmanlığının çoğaldığı bir ana rast gelmiştir. Bu noktada Müslüman halkların kuvveti ile Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı duran yeryüzündeki diğer kuvvetler bir araya gelmiştir. Global Amerika'ya karşı ayaklanma dalgaları genişlemeye başladı. Bunu en açık bir biçimde Amerika'nın kendi içinde, Avrupa'da ve Güney Afrika'da yapılan mitinglerde gözükmiştir. Buralarda meşrepleri farklı olmakla birlikte (Kültürlüler, Çevreciler, Savaş karşıtları gibi) Amerika siyasetini reddeden gerçek bir halk ayaklanması vardır. Yeryüzü toplantısında (02/09/04) Amerika dışişleri bakanının konuşmasının karşılaştığı tezahürat ve haykırışlar, zalim Amerika siyaseti karşısında Dünya halklarının bilincinin bir örneğinden başka bir şey değildir. Geçen seneden bu yana bütün yeryüzünde İslam'a verilen önem daha da artmıştır. Başta Kurân-ı Kerim olmak üzere İslamî kitaplara olan revaç daha çoğalmıştır. Bu da din için fedâilik ve cihadın, -Müslümanların hak üzere olduğuna başkalarına iknada- binlerce

sözün ve konferansın taşıdığı etkiden daha fazlasını taşıdığını göstermektedir.

- Tartışmasız 11 Eylül saldırısı İslam ümmeti tarihinde eksen oluşturacak bir operasyon olmuştur. Arap yönetimlerinin hainliği ve kuklalığı sebebiyle, yapılması olanaklı bir şey, (İslam şeriatının tatbik edilmesi, Filistin'in kurtarılması vs.) imkansız hale geldikten ve ümmetin zilletin pençesinde yaşamaya başlamasından sonra, işte böyle bir anda saldırı gerçekleşti ve imkansız mümkünce çevirdi.

Kaynaklar:

- “Kırâatü li-Müstakbeli'l Ma'reke beyne Fârûku'l Asr üsâme ve Emrikâ”, Merkezü'd-Dirâsât ve'l Buhûsi'l İslâmiyye.
- “et-Takrîrû's-Senevî ani't-Teğayyurâti'l İstirâticiyyetü'd-Düveliyye'lleti Ehdasethâ İ'tidâât 11 Sebtember fi'l-Vilâyâti'l-Müttehude ve an İntâc ve Ticâreti's-Silâh fi'l-Âlem”. Ma'hedü Stockhlom li-Ebhâsi's-Selâm (SIPRI), 06/2002
- El-Adâletü fi Mizânu Harbi'l-İrhâbi'l Emrikiyye. Ceridetü'l Beyân, 20 Muharrem 1423 h. / 3 Nisan 2002
- Rohan Gunaratna, “Inside Al Qaeda: Global Network of Terror,” Hurst & Company, London, 2002.
- Rohan Gunaratna, “The Lifeblood of Terrorist Organizations: Evolving Terrorist Financing Strategies” in Alex Schmid (ed.) Countering Terrorism Through International Cooperation, Rome, International Scientific and Professional Advisory Council of the UN and The UN Terrorism Prevention Branch, 2001.
- Victoria Griffith, Peter Speigl, and Hugo Williamson, “How the Hijackers Went Unnoticed”, Financial Times, November 29, 2001
- Walden Bello, “Washington: Triumphant Or Overextended?” Focus Web, Jul 22/ 2002
- Steven Simon and Daniel Benjamin, 'The Terror', Survival, Volume 43 Number 4, January 2002
- David Cole, “Trading Liberty for Security after September 11,” Foreign Policy in Focus, September 2002

**NEW YORK VE WASHINGTON
SALDIRILARININ GERÇEK BOYUTLARI**

Ebû Eymen el-Hilâlî

11 Eylül 2001 tarihinde Usame Bin Ladin'in (Allah onu korusun) liderliğinde El-Kaide örgütü mücahidlerinin gerçekleştirdiği New York ve Washington saldırıları veya şehadet operasyonlarının hedefi, -askerî, siyasî ve iktisadî olarak Amerika hegemonyasının rumuzu olan- Dünya Ticaret Merkezi ve Savunma Bakanlığı diye temsil edilen yerlerin vurulmasıyla Amerika hükümetinin ve halkının şiddetli sarsıntılar geçirmesine neden olmaktadır. Ve yine sadece askeriler, düşürülenler ve siyasilerin değil bütün dünyanın sarsılmasına da neden olmaktadır...

Bu sarsıntı, Amerikalıların kalbine, güvensizliği, korkuyu ve ürkekliği ekmiştir. Çünkü onlar -Amerika azgınlığından, zorbalığından ve mazlum halklara zulmünden vazgeçip, Filistinli kardeşlerimizin aleyhine Siyonist teröre ortaklık etmeyi bırakana kadar- benzeri saldırılara açık, mücahidler için vurulması kolay hedef olmaya devam edecektir. En büyük ama zayıf Amerika devleti, onlardan ziyade, işleyen maslahatlarını ve müesseselerini bile koruyamamaktadır. Merkezi İstihbarat (CIA) ve Federal İnceleme Bürosu (FBI) Amerikan heybetinin sarsılmasına sebep olan bu büyük tarihi olayı, bırakın bilmeyi kehanetini bile yapamamıştır. Sarsıntının boyutu korkak Bush ve vekili Teshini'nin tasfiye korkusuyla başkentten kaçmasına ve büyük ama zayıf devletin bir anda azgınlığının ve zorbalığı-

nın gitmesine ulaşmıştır. Mal ve siyasetin başkenti Washington ve New York adeta hayalet şehri olmuştur.

Bunlara ilaveten Amerika yönetiminin ilk verdiği tepki, açık bir şekilde liderlerinin saldırı şiddetiyle girdikleri korkunun boyutunu bizlere göstermektedir. Öyle ki korkak Bush ilk gün şu açıklamayı yaptı; “Birleşmiş Milletler terörist saldırılarla milli bir felaketle karşı karşıyadır. Amerika halkı için zor bir zamandayız” Yine “Kurbanlara ve ailelerine yardım için federal hükümetin tüm kaynaklarının seferber edilmesi ve bu eylemleri işleyenleri bulmak için geniş bir soruşturma başlatılmasını emrettim” Yine “ Milletimize karşı işlenen terör devam edemeyecektir” İkinci gün, Beyaz Saray’da güvenlik kurulu toplantısından sonra şunları söyledi: “Beldelerimize karşı işlenen kasıtlı öldürücü saldırılar terör operasyonlarından ziyade savaş operasyonlarıdır.”

Ve yine Amerika’nın iç ve dış siyasetinde ve açıklamalarında da köklü değişimler olmuştur. Zira durumun tehlikesini hissetmeye başladılar. Sovyetler Birliği düştükten sonra, dünya sahnesinde onlara meydan okuyanlar, dünya siyasetindeki nüfuzlarına karşı çıkıp, dünyanın siyasal haritasını kabul etmeyenler vardır. Fakat bu sefer düşman, İnsanları, cemaatleri ve sistemleri Siyonistlerin ve Amerika yönetiminin köleleri yapmaya çalışan zalim uluslararası siyasetin sözlüğünü tanımayan muhalif bir taraftandır. İnsanları yönetmeye çalıştıkları küresellik stratejisi genel olarak şu kollara ayrılmaktadır

- **Küresel ekonomi:** Dünya ekonomisini Amerika’ya bağlamakla tecelli ediyor. Dünya ticaret kurumlarıyla, farklı cinsiyetlerden şirketlerle, para fonlarıyla ve uluslar arası bankalar aracılığıyla ve sonuçta anaparaya hükmederek.
- **Küresel Politika:** Buda, değişik ülkelere direk siyasi müdahale ile Dünyayı jeosiyasi bölgelere ayırıp kendi maslahatının esaslarına uygun stratejiler belirleme, muhaliflere, terörizm

için eğitim ve öğrenim programlarına müdahale olarak belirliyor. Bu çerçevede Mısır canlı bir örnek kabul edilebilir. Amerika yardım kurulu, son 25 sene içerisinde Mısır hükümetine 90 milyar cüneyh bağış yapmıştır. Ve 1981'den bu yana, beraberinde uzmanlar, programlar ve tavsiyelerle birlikte 185 milyon dolar sadece öğrenim için bağışlamıştır.

- **Küresel Kültür:** Amerikan kültürünü ve yaşayış tarzını okullar ve Amerikan lokantaları aracılığı ile dayatarak belirginleştiriyor.
- **Küresel Güvenlik:** Merkezi istihbarat (C.I.A) aracılığı ile uluslar arası istihbaratlarla yardımlaşma ve uyum içinde- gözüne kestirdiği yerleri vurarak belirliyor. Bu gerçek, mübarek saldırıdan beş gün sonra 16-09-2004 Pazar günü düzenlenen ani ve gizli toplantıda kendini yansıtmaktadır. Bu toplantıda teröristleri kontrol altına almak için değişik ülkelerdeki emniyet sistemleri arasında esaslı düzenlemeler amacıyla, Amerika istihbarat yönetim başkanı ve bazı Avrupa ve Ortadoğu devletlerinden istihbarat başkanları bir araya gelmiştir.

New York ve Washington saldırıları, ıslah ve değişim düşkünlerine apaçık bir çağrı, emekliliğe ayrılması gereken eski siyaset ve düşünce önderlerine başkaldırma ve ayaklanma için dolaysız bir davettir. Çünkü o nadiren bahşedilen tarihi anlardan ve çatışma seyrinde istifade edilip değerlendirilmesi gereken temel değişim noktalarından biridir.

Yorumcular, saldırının yeni bir tarih ve uluslar arası siyaset sahnesinde ve uluslar arası ilişkilerde yeni bir eksen oluşturmada görüş birliği içindedirler. Çünkü dünyanın lideri Amerika siyasetinde, büyük dönüşümler ve Orta Asya, Arap ve İslam ülkelerinde jeosiyasi sahnelerde köklü değişimler gerçekleşmiştir. Bundan ötürü, uluslar arası siyasi, hassas meseleler etrafında özellikle de dünyanın siyasi geleceği hakkında

(Filistin meselesi, mazlum halkların hürriyeti, adalet, petrol gibi servetlerin sömürülmesi, istiklal, şeriatın uygulanması, Amerika tağutuna ve Birleşmiş Milletler ve Güvenlik Kurulu gibi yardımcı kollarına boyun eğmeme...) halen devam eden geniş siyasi ve fikrî tartışmaların oluşmasına neden olmuştur. Bütün bunlar düşman Amerika, Siyonistler ve bunların yardımcı hükümetleri veya ücretle çalışan düşünürler, siyasiler ve basın tahminlerinden başka çoğu kimsenin bir şey bilmediği kapalı yeni bir siyasi gücün sahaya girmesi neticesinde olmuştur. El-Kaide örgütü, özelde Taliban hareketi ve genel olarak cihad hareketlerinin amacı, fikrî donukluğu ve taklitçi siyasi hareketlerin donukluğunu kırmak ve farkı yollarının çıkmazlığını açıklamaktır.

Bu büyük tarihi olay (mübarek saldırı) karşısında dünya siyasetinin durumunu takip eden yorumcular tarafından, saldırıların boyutları ve geriye bıraktıkları, yeni uluslar arası sisteme tehlikesi, Filistin meselesi, siyasi ortaklık kavramı, mazlumlara yardım şekli, İslamî hareketlerin geleceği ve bunun gibi birçok soru ortaya atılmıştır. Fakat değişik siyasi okuyucular, uluslar arası siyasetin etkisinden kurtulamamışlardır. Hatta bu kadar büyük siyasi olaylar gölgesinde (Aksa İntifadası, Müslüman ve Arap caddelerinde insanların ayaklanmaları, Siyonist Amerika düşmanlığı, şehadet operasyonları, mübarek saldırı, Çeçenistan, Keşmir ve Afganistan cihadları...) hala mağlup ve yenik kimselerin sözlerini söylemekte.

Bunun üzerine; mübarek saldırı hususunda, şer'î ve siyasî sorumluluğumuzdan hareketle ortaya atılan problemlere cevap olarak ve olayların daha açığa kavuşması için, şu kısa açıklamayı sunuyoruz:

BİRİNCİ OLARAK:

11 EYLÜL SALDIRISINDAN ÖNCE GENEL SİYASİ DURUM

Siyonist ve Amerikan düşmanlarımızla direk bağlantılı ve İslam ümmeti ile düşman Siyonist ve Haçlılarla çatışmanın özünü, yani İslam ümmetinin ordugâhı ile düşmanın ordugâhını ayırıcı hat olduğu için iki sıcak bölgeyle yani Filistin ve Afganistan ile alakalı genel bazı siyasi gerçeklere dikkat çekmek istiyorum.

a) Filistin Üzerine:

- Domuz Şaron reisliğinde Siyonistler tarafından Mescid-i Akşa'nın kirletilmesi ve mübarek Akşa İntifadası'nın çıkışı.
- Başta çocuklar, yaşlılar ve kadınlar olmak üzere Filistin halkının Siyonistler tarafından katledilmesi. Siyonistlerin vahşetine canlı örnek olarak, basın ölüm anını görüntülediği daha çocuk olan Muhammed Durra'nın katledilişi bu işin zirvesi olmuştur.
- Filistinlilerin tepkisi sert geldi. Mübarek Akşa İntifadası'ndan beri askerî, iktisadî ve basın boyutunda düşman Siyonistlere ağır hasarlar verilmiştir. Özellikle de intifada silahlanıp, havan topları kullanılmaya başladıktan sonra... Ve yine Kasım Tugayları'nın gerçekleştirdiği Tel Aviv pistine yapılan operasyonla zirveye ulaşan şehadet eylemlerindeki artıştan sonra. Bu olay Siyonist kaynaklara göre 21 Siyonist'in ölümü ve 120'den fazlasının yaralanmasıyla sonuçlanmıştı.
- 48 ülkenin "Filistin Dayanışması" diye tercüme ettiği Filistin meselesine bilincin artışı, Arap ve İslamî halkların ayaklanması, El-Kaide örgütünün 12 Ekim 2000 tarihinde Mina limanında 17 Amerikalının ölümüyle sonuçlanan Cool

patlamalarını gerçekleştirmesi ve yine San'a'daki İngiltere Konsolosluğu'na yapılan saldırı, düşmanın bölgedeki varlığını ve maslahatlarını tehdit edici (Siyonist-Filistin çatışmasında) beynelmilel bir çatışmaya dönüşmesi korkusunu hissetmesine sebep olmuştur.

- İmam Bin Ladin'in (Allah onu korusun) El-Cezire kanalında yayınlanan kasetinde, ümmeti Filistin halkına yardıma çağırması, etbânını düşmanı ezmeye teşvik edişi ve mü'minlerin emiri Molla Ömer'e beyanatını takdim edişini içeren kasetin El-Cezire kanalında yayınlanması.
- Düşman, Siyonist ve Amerika'nın güvenliğinin tehlikede olması ve istikrarsızlığı ve emniyetsizliği hissetmesi. Bu, Siyonist ailelerin Filistin dışına göç etmeleri ve düşman Amerika'nın Ortadoğu ve Afrika'da birçok Büyükelçiliklerini kapatması şeklinde yansımıştır.
- Özellikle Şaron'un güvenlikleri hakkındaki vaatlerinden sonra, Siyonistlerin boşa zaman harcadıklarını, pişmanlıklarını ve başarısızlıklarını hissetmeleri. Bunu Gold Şinani açık bir şekilde dile getirmiştir. Şöyle diyor: "Biz gerçekten başarısızız. Çünkü birçok kuruntuların ardına kapıldık. Kızgınız, çünkü aceleci liderimiz bizlere savaş döneminin biteceğini, Siyon ailesinin topraklarında güvenle yaşayabileceğini ve onları tehdit eden harici bir tehlike kalmayacağını iki üç kere vaad etmişti. Bunun gerçekte aslı olmayan boş kuruntu ve hayaller olduğu açıktır."
- "Dirban" toplantısında Siyonist ailesinin ırkçılıkla suçlanması ve Amerika'nın Siyonistleri temize çıkartışındaki başarısızlığı. Ve bundan dolayı Siyonist aileyle yardımlaşma amacıyla toplantıdan çekilip kararları geçersiz kılma çabaları.
- Filistinli kardeşlerimize yapılan Amerika ve Siyonist zulmünün devam edişi ve kukla Arafat'a baskı yapılarak, intifadayı bitirip bütün eylemcileri tutuklayana kadar Amerika

geleceğinden mahrum bırakılması tehdidi ile onu bu iğrenç vazifeyi kabulüne sevk edişleri...

- Hamas ve İslamî Cihad hareketlerinde uzman Amerika istihbarat müdürü Yahudi “George Tonit” hazırladığı (06-06-2001) tarihli raporun Siyonistlerin yanında büyük siyasi anlamları vardır. Yani Haziran 1967 hezimetinin anısına gönderdiği raporda, intifadanın bitirilmesi ve eylemcileri tutuklama yoluyla mücahidleri etkisiz hale getirilmesini içeriyordu. Tabi ki bu Ürdün ve Mısır gibi bazı kukla Arap devletlerin onayıyla tamamlanmıştır. Bu haberi bazı Arap gazeteleri, düşman Siyonist yayınları 13-06-2001 günü, yine BBC 16-06-2001 tarihinde yayınlamıştır. Bütün bunlar intifada direnişi çağrısının Arap ve İslamî bölgelere sıçramasından korkulduğu için yapılmıştır. Bu açıklama Tonit’in 2001 yılı tehditlerinden ötürü kongre önünde sunduğu rapordur.

b) Afganistan Üzerine:

- Taliban mücahidleri aracılığı ile Afganistan’da İslam şeriatının tatbik edilişi, öyle ki Afganistan tarihinde insanlar ilk defa malları, canları ve ırzları hakkında emniyeti hissettiler. Bu, Amerika ve Siyonist ailenin liderliğini yaptığı şeytanî medeniyetlerine apaçık bir meydan okuyuşu teşkil ediyordu. Ve yine Taliban modelinin, komşu Asya ülkelerine ve tüm dünyaya sirayet etme tehlikesi.
- Müslüman Orta Asya bölgesinde, genç ve bağımsız bir İslam devletinin kuruluşu, düşmanların, hainlerin ve İslamî akımdan hesap edilen bazı gerici bidatçıların korkmasına neden olmuştur. Öyle ki, İslam emirliğini; İslam’ın hükümlerini tatbik etmek, Müslümanların sorunlarına yardımcı olmak, teröristleri barındırma altında güç hazırlama, insan haklarının yok oluşu, uluslar arası kanunlara boyun eğmeme ve müzik ve içki içilmesini yasaklaması ile itham ederek, birçok yönetimi acımasızca saldırmaya sevk etmiştir. Bu çılgın

saldırıyı yöneten makamlar ise; Amerika, Avrupa Birliği, Siyonist aile, Rusya, Hindistan, İslamî (!) Cumhuriyetler, Birleşmiş Milletler, göstermelik İslamî devletlerin çoğu ve genel olarak laiklerdir.

- Rusya, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Çin ve Tacikistan olmak üzere altı ülkeden oluşan Şenkay devlet örgütlerinin bir araya gelip siyasi ve iktisadi anlaşmalar yaparak hedeflerini ve görevlerini değiştirmeleri. Amerika hegemonyasına ve Orta Asya radikallerine karşı koyma ve bölgesel terörle çarpışmak için birlik olma.
- İran, Hindistan ve Rusya'nın İslam Emirliği aleyhine kuzey ittifakını desteklemede birleşmeleri.
- Amerika ile işbirliği yapmaması ve teröristleri barındırması delili ile İmam Bin Ladin'in (Allah onu korusun) teslim edilmesi için İslam Emirliği'nin genel muhasara altına alınması. Hatta mücahid Afgan halkını öldürmek için havadan, karadan, eziyet ve cefa zincirlerini vurarak, aç bırakarak ve zorla insanları kışkırtıp sonra da "Taliban halkı katledip perişan etti" demeleri...

Bu muhasara sonucunda hastalar hariç, yaşlı, kadın ve çocuklar olmak üzere 70 binden fazla Afganlı öldü. Ve yine bundan ötürü İslam Emirliği Afgan halkının problemlerini çözmeye kefil olacak milyarlarını kaybetti.

- Emirliğin, başta "Buda" olmak üzere putları kırmaya başlaması, bütün dünyanın olaya tepki vermesine yol açmıştır. Hatta tepkiler, karardan geri dönülmesi için bazı davetçi ve alimlerin Emirliği ziyaretine kadar varmıştı. Fakat Allah'a hamd olsun ziyaretler İslam ve özel olarak İslam Emirliği'nin maslahatına olmuştur. Öyle ki, Taliban gerçeğini yanında yaşayarak öğrenme ve düşmanların yaygaralarından iyice emin olma fırsatını bulmuşlardır. Bazılarını da, Emirliğin

saf ve parlak görüntüsünü değişik basınlarda yayınlamaya sevk etmiştir. Düşmanın uydurma iddiaları hakkında Mısır müftüsü Dr. Nasr Ferid Vasil'in şahitliği canlı bir örnek kabul edilebilir. Bununla sihir, sihirbaza geri döndü, Taliban zafer kazandı, düşmanlar ise bozguna uğradı. Çünkü İslam ümmeti Allahu Teala'nın bildiği bir hikmetle, gerçeği savaştan önce idrak etti. Eğer İslam Emirliğine yardım görevini yerine getirmediyse, yarın (kıyamet günü) aleyhine bir delil olsun diye...

- Emirliğin, bazı müsteşrikleri hapse atması ve Hıristiyan olarak mürted olan Afganlıları yargılaması.
- Mübarek saldırıdan iki gün önce kuzey ittifakı lideri Ahmed Şah Mesud'un suikast sonucu öldürülmesi. Bu çok işe yararıştır. Hatta onun öldürülmesinin bereketini Afganistan'ın şu anki durumunda açıkça görmekteyiz.

İKİNCİ OLARAK:

SALDIRININ ZORUNLULUĞU VE GEREKLİLİĞİ

Amerikalı ve Siyonist düşmanlarla çatışma açıktır ve bütün İslam ülkelerinde bunun belirtileri ayan beyan ortadadır. Şöyle ki, küreselliğin yöneticileri (Amerika) açıktan inkârcılık ve fesatlarıyla yetinmediler. Mübarek Taliban hareketi gibi Allah'ın şeriatına razı olup ülkelerinde tatbik edenler dahil, bunu bütün insanlığa zorla kabul ettirmeye çalıştılar. Allahu Teala'nın kitabında bahsettiği gibi bu konuda Firavun'un yolunu takip ettiler. (Ğafir-Mümin/29) Bu, kafır Amerika'nın terör, barış ve adaleti tanımlamasının aynısıdır... Amerika bu siyasetiyle büyüklüğünde, azametinde, emirlerinde ve şeriatında Allahu Teâlâ ile çekişmektedir.

Muhakkak ki Amerika, Allah'ın dininin ve Müslümanların düşmanı ve muharibidir. Afganistan ve Filistin'in, saldırıdan

önceki durumu bunun en iyi örneğidir. El-Kaide örgütü saldırıyı düzenlemeseydi bile Amerika İslam Emirliği'ne askerî saldırıya hazırlanıyordu. Çünkü basın yoluyla ve ekonomi ile yapılan saldırılar beklenen sonuçları vermemiştir. Pakistan Dışişleri Bakanı 19.09.2001 tarihinde BBC'ye verdiği demeçte bunu şöyle dile getirmiştir: "Amerika hükümetinde üst düzey yöneticiler Temmuz ortasında Ekimin yarıya girmesiyle Afganistan aleyhine askerî icraatlar gerçekleştireceğini açıklamışlardır. Birleşmiş Milletlerin kontrolünde Berlin'de gerçekleştirilen sadece Afganistan ile ilgili uluslar arası toplantıda bunun planlarını açıklamışlardır. Bu operasyonun geniş hedefi, Taliban'ı düşürüp yerine mutedil Afganlılardan oluşan geçici bir hükümet getirmektir. Washington, saldırı üssü olarak bazı Amerikalı müsteşarlar kontrolünde Tacikistan'ı kullanacaktır. Ve yine Özbekistan ve Rusya'da operasyonlara iştirak edecektir. Bütün bunlar Afganistan'a kar düşmeden önce olacaktır."

Yine Pakistan eski istihbarat başkanı basın açıklamasında bunu tekit etmiştir. Amerika, Afganistan'ı vurmakla iki ana hedefi gerçekleştirmeye çalışmaktadır:

a) Pakistan ve Afganistan'ı birleştirecek İslamî bir ittifakın zuhurunu engelleme.

b) Bölgede eski İngiltere metodunu uygulayarak Rusya'nın sıcak sulara ulaşmasını engelleyerek mücadele alanına sokulması. Pakistan ve Afganistan yolu aracılığı ile Hint Okyanusu'nu kullanmayı isteyen Çin'in kuzey batısı olması. Dünyanın en büyük ihtiyatî petrol kaynağı Hazar Denizi petrolünü de buna ekleyebiliriz...

Bunun üzerine, Amerika'nın, -diğerlerine herhangi bir hücum veya saldırı düzenlemesi- mücahidler tarafından beklenen ve gerekli bir şeydi. Çünkü bu, onların yapıcılık ve siyasetlerindeki ciddiyetini göstermektedir. Ve derin bir karşılaşmanın ve düşmanlığın yeryüzünde ne anlama geldiğini

anladıklarını göstermektedir. Bu, Arapların ve Müslümanların sembolü haline gelmiş, bekleme siyasetinin tam aksinedir. Şöyle ki, sadece konuşarak ve iyice tanıyıp tahlil etmek için düşmanın saldırmasını beklemek yani sürekli tepki verme konumunda olma.

Muhakkak ki El-Kaide örgütü New York ve Washington saldırılarını gerçekleştirerek düşmandan önce davranmasıyla olay tam aksine dönmüştür. Yani düşman; olay başına gelen, açıklamasını arayan ve tepki verme yollarını araştıran taraf olmuştur. Mücahidler ise çatışmanın seyrini ve akışını yönetenlerdir. İşte bu onların kuvvet unsurudur.

Ve yine bu Amerika'nın El-Kaide örgütünden korkmasının sırrıdır. Çünkü onlar düşmanla karşılaşma ve Allah'ın izni ile hezimete uğratmanın en uygun yolunu öğrenmişlerdir.

ÜÇÜNCÜ OLARAK:

SALDIRININ ANLAMI

Muhakkak ki 11 Eylül saldırısı uluslar arası ilişkilerde dönüştürücü tarih olarak kabul ediliyor ve çok büyük anlamlar içeriyor. Bunlardan bazıları:

1. Hedef alınan devlet Amerika liderlikte kimsenin karşı koyup meydan okumaya cesaret edemeyeceği büyük bir devlettir. Çünkü o denizde (uçak gemileri, bombardıman gemileri ve denizaltından oluşan) en modern silahlara sahiptir. Havada ise hayalet uçakları ve savunma füzelerine sahiptir...
2. Saldırıya kendi evinde ve gündüz ortasında maruz kalmıştır. Buda ona karşı güçlü bir meydan okuyuş olarak kabul ediliyor.

3. Saldırının sembolik ve siyasi boyutluluğu. Çünkü saldırı, siyasî, askerî (Pentagon) ve iktisadî (Dünya Ticaret Merkezi) olarak en önemli müesseselere yapılmıştır. Ve yine Amerika halkının vicdan ve hafızalarında taşıyacakları ağır bir yük olacaktır.
4. Birçok uluslar arası büyük kuruluşların bürolarının yerle bir olmasıyla tehlikeli ve dev iktisadî sonuçlar. Çünkü iktisadî hayatı oluşturan birçok aklın ölmesi, birçok vesika ve malın yok olması, bu sonuçlardan sadece bazılarıdır. İktisadî yapıyı zayıflatacak birçok şirketin zarar edip batmasını ve bugünlere kadar düşmanın hala sıkıntısını çektiği siyasî, iktisadî, askerî ve emnî olarak kan kaybetmelerini ise bir kenara bırakalım.
5. Saldırı, düşman Amerika'nın planlarının dışında bir şey oldu. Çünkü saldırıdan iki ay önce Dışişleri Bakanı'nın bir raporunda: "Neredeyse kesin olarak, Birleşik Devletler 2030'a kadar yeryüzünde askerî ve iktisadî olarak tek güç olarak kalacaktır!" diyordu. Hala sıkıntısını çekmekte olduğu siyasi dengesizliğinin sırrı da budur.
6. İçerideki ve dışarıdakilerin zihninde efsaneleşen prestijli istihbarat ve emniyet güçlerinin doğruluğu ve faallığı yere vurulmuş ve mücahidlerin önündeki zafiyet ve acizlikleri ortaya çıkmıştır. Yine hesaplarının yanlışlığı da ispat edilmiştir. Çünkü elektronik cihazların ve klimaların ardına kapanmış akılların hesap yapması ancak bu kadar mümkün olabilir.
7. Sınırlı bir topluluk (19 şahadet eylemcisi) ne hacim bakımından nede uluslar arası bu denli etkiye sahip daha önce benzeri görülmemiş bu eylemi gerçekleştirmeyi başarmışlardır. Bu, İslam ümmetine düşman Amerika'ya mukavemet etme ve hezimete uğratma yöntemini göstermede açık bir davettir.

8. Muhakkak ki azınlıklar çoğunluğa ve kuvvete karşı zafer elde edebilir. Eğer örgütlenme, cesaret, samimiyet ve fedakârlık olursa onların hayatlarını cehenneme çevirebilir. Bu özellikler cihad örgütlerinde mevcuttur. Rabbimiz ne kadar doğru söylemiştir : “Allah'ın huzuruna varacaklarına inananlar: Nice az sayıda bir birlik Allah'ın izniyle çok sayıdaki birliği yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir, dediler” (Bakara/249)
9. Vahşi Amerika medeniyetinin gerçek yüzünün ortaya çıkarılışı. Yine batılı ve bizim derimizden dostlarının çirkin yüzlerinin ortaya çıkışı. Öyle ki, Laiklerin uydurduğu batılıların İslam düşmanlığı hurafesine inanan çoğu Müslüman'ın zihnindeki karışıklık giderilmiş ve düşman oldukları inançları, ilkeleri ve değerlerinin doğasını tanımaya başlanmıştır. Çatışmanın özünü ve gerçeğini yani savaşın haçlılarla olduğunu, -16.09.2001 tarihinde yakın müsteşarlarıyla yaptığı toplantıdan sonra Beyaz Saray'ın bahçesinde- Bush açıkça dile getirmiştir. Terörle savaşı ilan ederken (tehditkâr bir şekilde) dünyayı kötülük yapanlardan kurtarmak için uzun dönemli bir haçlı seferi başlattığını söylemişti. Sonra onu İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi takip etmiştir: “Batı medeniyetinin diğer medeniyetlerden üstün olduğunu, çünkü batı medeniyetinin İslam âleminde bulunmayan insan hakları ve dinler hürriyetine kefil olduğu...” ve yine Fransız Bakan Fidron şu sözünü sürekli dile getirmekteydi: “Ve haçlı seferlerinden beri Fransa'nın sorumluluğu, bugün biz Afganistan üzerinde uçakları görürken, Kazakistan'da Papa toplantılar düzenleyip misyonerlik yapmaktadır. İşte böyle, bir elde İncil diğer elde nükleer bomba.”
10. Ahmak Bush'un liderliğindeki Amerikan yönetiminin zafiyet, korkaklık, tereddüt ve dengesizlik gibi belirgin özelliklerinin ortaya çıkışı. Bu savaşın adı hakkındaki birbirine zıt açıklamalarla bile bu durumunu aksettirmiştir. (Haçlı

Seferleri, Asil Kartal, Mutlak Adalet, Daimi Özgürlük...) Yine hakkında şüphe edinilen kuvvetini ve varlığını ispat için dev askeri harekât başlatılması. Ta ki kimse, Amerika askeri gücünün zafiyet ve gevşeklik durumunda olduğunu düşünmesin.

11. Hakikate ne kadar zıt olsa da duruma ayak uydurmaya, yani uluslar arası en güçlü olanın iradesine teslim olmaya çağıran ikiyüzlü programların rezil oluşu.
12. İktisadi, askeri ve siyasi dengeler üzere kurulu çatışmada yeni bir fikri ve stratejik inkılâbın gerçekleşmesi. İlerdeki çatışmaların yapısında, sadece hazır senaryolara dayanan (İkinci dünya savaşı, soğuk savaş) Pentagon için büyük bir sarsıntı olmuştur. 11 Eylül gibi, saldırı yapısında değişikliklerin olabileceği ise hiç akıllarına gelmemiştir. Henry Hilton liderliğinde Amerika kurmay heyetinin raporunda şöyle denilmektedir: Yapılması umulan operasyonlardan tamamen farklı araçlara dayanılarak, gücünü zayıflatıp zafiyet noktasını sonuna kadar değerlendiren Amerikan düşmanı bir taraftan hareket edilmiştir. Dengenin olmayışı, düşmanın psikolojik savaş gücünü ve beraberindeki çarpışmanın ve acizliğin birikimini kullanması. Bunları ilk saldırı, hareket ve irade özgürlüğünü eline geçirmek için yapmaktadır.
13. Artık bütün dünya bilmektedir ki, şu anda yaşanan çatışma Adil İslam şeriatı ile zalim devlet şeriatı arasındadır. Yani Amerika yönetimi ile El-Kaide ve Taliban liderliğindeki cihad örgütleri yönetimi arasındadır. Bu, yeryüzüne yayılmış ümmetçi bir örgüt, kendisinden çok daha hassas ve güçlü devlet yapılarını bozabilen ve hedeflerine son derece dikkatle varabilen bir örgüt olarak kabul ediliyor.

14. Muhakkak ki cihad hareketleri, fikri strateji olarak yükselmenin anahtarlarına sahiptir. Bu konuda en faal yönleri ise savaş yönetimindedir.
15. Muhasara ve töhmetler karşısında kendisini Amerika'nın hedefi olarak bulan İslam âlemi, belki birleşmeye ve kimliğini ve hedeflerini aramaya başlayacaktır.
16. Muhakkak ki, kuvvetin çatısı altında zayıflarında kuvveti vardır.
17. Her şeyin olabileceği kanaatinin oluşması ve bu ümmete Siyonist ve Amerikalı düşmanlarına karşı cihad için cesaret, fedakârlık, zeka ve yeterli kudretin bulunduğu.
18. Düşmanla karşılaşmamızda cihad ve şehadet operasyonları stratejik silahlarımızdır. Akidevî, fikrî, siyasi, iktisadî ve askerî programlarımızın tümünün adresi ise şehadettir...

DÖRDÜNCÜ OLARAK:

SIYASİ VE STRATEJİK DEVRİM

Muhakkak ki New York ve Washington saldırıları ve ondan doğan uluslar arası siyaset sahasında çizgileri belirgin iki ayrı kutubun oluşması, İmam Bin Ladin ve Müminlerin emiri Molla Ömer (Allah onu korusun ve yardımcı olsun) liderliğindeki İslamî kutup ve Amerika liderliğinde Haçlı ve Siyonist kutubu; batılı yorumcular ve yerel kaynaklarına dayanan -ister tedavüldeki siyasi kavramlar bazında, ister çatışmanın özü ve araçları hakkında olsun- siyasi stratejik düşüncede köklü devrimler gerçekleştirmişdir.

11 Eylül saldırılarından önce, uluslar arası siyaset sahnesi, uydurma beşeri kanunların gereği, sahte demokrasiye ve fiilen güçlü ve liderlerin ilişkilerini takdis eden bir siyasete dayanıyordu. Öyle ki, Demokrasi oyununa katılanların sadece süs

ve ziynet, siyasi kararlarda ise Siyonist Amerika'nın güvenlik kurulu ve Birleşmiş Milletler siyasetinde hiçbir etkisi olmayan dekor olarak görüyoruz. Hatta Birleşmiş Milletler Amerikan siyasetinin uygulayıcı kolu olarak kabul ediliyor. Ve yine halklarına ve siyasi seçmenlerine diktatörlük yapan kukla rejimlerin siyaseti de bunun en güzel örnekleridir.

Bu çürümüş siyasi konum seçmenlerin yaşadığı siyasi tehlikeyi ve demokrasinin tespihini çekenlerin başına gelen siyasi başarısızlığı açık ve net bir biçimde ortaya koymaktadır. Ve yine Medeni toplum, siyasi katılım, siyasi gelişim gibi gerçekte bir aslı olmayan hurafeler gibi sadece siyasi söylemlere itimat etmesi sebebiyle oluşan siyasi kısırlık; öyle ki sadece kurulu düzenin siyasetini koruyor hatta, hakikatte yöneticilerinin de istediği gibi, bazılarının uyuşturucusu, bazılarının da sakinleştiricisinden başka bir şey değildir.

Bunun üzerine mübarek saldırı (yenilikçi bir siyasi hareket olarak kabul edilebilir) geri kalmış taklitçi ve başarısız siyasi çalışmayı, sıkıntısını çektiği dar boğazdan çıkarabilen, aynı zamanda Amerika küreselliğine münasip yeni siyasi kavramlar tesis edip, Allah'ın izniyle Amerika hegemonyası ahtapotuyla karşılaşabilecektir.

Tarafsız her siyasi düşünür, tarihsel siyasi gerçekleri ancak şu şekilde yazabilir; İmam Bin Ladin (Allah onu korusun ve yardım etsin) liderliğindeki El-Kaide örgütü, mazlum ve mustazaflar dünyasını geri kalmış siyasi yapıları nedeni ile başlarına gelen acizlik, uyuşukluk, tenakuz ve çelişkilerden çıkarıp, buna karşılık yeni bir siyasi çizgi ile uluslar arası kararlara etkisi olacak yeni siyasi kavramlar tesis etmiştir. (Siyasi katılım, siyasi vakıa, siyasi girişim, siyasi gelişim...) Ve yine, kültürel ve etnik savaşlar gibi ileride daha da belirginleşip açığa çıkacak yeni güçler...

BEŞİNCİ OLARAK:

SIYASİ KATILIM

Genel olarak siyasi katılımı hedeflenen, daha fazla söz sahibi olabilmesi için, toplumu örgütleyerek siyasi karar mekanizmasını değiştirmektedir. Öyle ki, siyasi vakiya fiilen iştirak edip, insanların sıkıntı ve problemlerini yaşayıp onlarla içli dışlı olmak. Yani resmî parlamenterler, hükümetler ve partilerin yaptığı gibi -insanların duygularını dürterek- sadece siyasi sloganlarla yetinmemektir.

Yine, siyasi katılım birçok değişik problemler içermektedir. En aşağısından, (buda insanların temel ihtiyaçları olan yemek, iş, ilaç vs. gidermektir) Allah'ın hükmünü ikame edip, zalimi cezalandırma olan en yukarisına kadar. Ve yine uygulanan siyasetten de etkilenilmesi; yani, İslamî siyasî bir nizam gölgesinde siyasete katılımından farklı olarak kukla siyasi bir rejim altında siyasete katılmak.

Bundan dolayı, Amerika küreselliği gölgesinde bütün Arap ve İslam ülkelerinin, Siyonist Amerika'nın hegemonyasına boyun eğme konusunda görüş birliği vardır. Yani Amerika hala sömürgeye devam etmektedir. Bu durumda siyasi katılım, başta Filistin olmak üzere Arap ve İslam ülkelerini özgürleştirmeyi hedeflemektedir. Buda değişimcilerin belirginleşmesini gerektiriyor. Yani, özgürlükçü, değişimci ve siyasî öncü bir güç oluşturup, insanların arasına inip sadece konuşarak değil sömürgecilere ve yardımcılara karşı cihad edip, ilkeleri özgürleştirmek için insanları örgütleyecek bir güç gereklidir.

İşte bu, El-Kaide örgütünün gerçekleştirdiği mübarek saldırıya ve yine İmam Bin Ladin'in ümmeti için yaptığı çağrıya uygun düşmektedir. Bunun üzerine El-Kaide ve bütün cihad hareketleri; akide, fikir, eğitim, terbiye, siyaset ve askerî hareketlerdir. Yani, yeni bir medeniyet projesine sahiptirler. Ev-

rensel siyasal düşünceyi özgürleştirerek küreselleşme projesine odaklanmış, Amerika hegemonyasına bağlı siyasi vakıayı zincirlerden kurtarıp, cihad stratejisi üzerine kurulu siyasî bir proje tesis etmek. Yani, şu sloganında tercümanlığını yaptığı gibi, askerî bir seçim “Cihad ve şehadet operasyonlarıyla dinimizi ikame edip, onu koruyup hürriyetimize, şerefimize ve izzetimize kavuşacağız.” Tabi ki bu, davet, eğitim, muhtaçlara yardım, dertli ve yoksunlara nasihatleşme gibi görevimizi de ihmal etmemiz anlamına gelmez.

Onlar, çürümüş evrensel demokrasi ve zalim Amerika siyaseti gibi sadece görüntüden razı olamazlar. Bundan dolayı, onların bu ciddi siyasi çalışmaları, hâkim olan siyasi zihniyet ve kültürle sürekli çarpışmaktadır.

Özgür dünyanın lideri ve hala bazı mecnunların takdis ettiği liberal demokrasinin rumuzu Amerika, Taliban ve El-Kaide örgütü ile çatışmasında bunu uygulayamamıştır. Öyle ki, korkunç basın tersanelerine, hepsini demesek de çoğu basın araçlarına hükmetmesine rağmen Taliban adına konuşan mücahid Abdüsselam Daif (Allah yardımcısı olsun) gibi tek bir kişiden bile korkuyordu. El-Kaide'nin internet adresinde de durum ayırdır...

Muhakkak ki El-Kaide örgütü uluslar arası siyaset sahnesinde etkili bir siyasi katılımcı olarak kabul ediliyor. New York ve Washington saldırıları da bu çerçeveye girmektedir. Çünkü o Amerika'nın siyasetini ve halkının yapısını, anladığı dilden yani saldırı operasyonlarıyla değiştirmeyi hedefliyor.

Bu siyaseti, yani yaralama operasyonunu düşman Japonya ve Almanya'ya uygulamış, halen Arap ve İslamî halklara uygulamakta ve bunda da başarılı olmuştur.

Aynı şekilde, mübarek saldırı da başarılı olmuştur. Öyle ki, ondan ötürü öncekinden farklı siyasî, askerî ve emnî bir takım

yeni kararlar alındı ve buna ilaveten Amerika halkının tattığı ruhî çöküntü ve yine aynı durum şehadet operasyonları sebebi ile Siyonist ailenin de başına gelmiştir.

Genel olarak siyasi katılım kavramı, genel siyaset yaparken iradeyle ilgili dinamiklerini kast etmektedir. Yani, genel siyaset kararlarına etkili olmayı hedefleyen serbest çalışmaları, Uluslararası Sosyal Bilimler Ansiklopedisi'nde de bundan böyle bahsedilmektedir: "Belirli bir toplumun fertlerinin, yöneticilerini seçmede, ister direkt ister dolaylı olarak siyaset yapımına katılımında gerçekleştirdiği iradî eylem ve aktivitelerdir.

Bunun üzerine değişik yapı ve şekilleriyle cihad, küresel Amerika çatısı altında siyasete katılım için en ideal ve en doğru yol kabul ediliyor. Çünkü gerçek siyasî katılım, mücerret yönelim ve duygular değil, maddî eylem ve hissedilen davranışlardır. Ve ekonominin vurulması siyasete etki edecektir. Bu, fiilen eski Sovyetler Birliği ve uşak Arapların başına gelmiştir. Ve aynı kanun düşmanımız Amerika'ya tatbik edilebilir.

ALTINCI OLARAK:

SİYASİ GERÇEKLIK

Muhakkak ki El-Kaide örgütü 11 Eylül saldırılarıyla bir hakikati şekillendirdi ve vakıya "Siyasi gerçeklik" kavramını soktu. Hatta zihinleri karıştıran politikacıların propagandalarına karşı tepkide fiilen yerini aldı.

Herkesin bildiği gibi siyasi gerçeklik, korkmadan ve hafife almadan vakıyı gereği gibi kavramak ve var olan imkânları ve kullanılacak araçları iyi bilmektir. Birde taviz vermeden hedeflere tutunup imkânların ve kaynakların kısıtlılığı mazereti ile onu değiştirmemektir. Hatta imkânlar ne kadar zayıf ve mütevazı olsa da onu en iyi şekilde değerlendirmede ciddiyetle ve ısrarla çalışmaktır.

Bunu El-Kaide mücahidleri gerçekleştirmiştir. Öyle ki, uçaklar gibi imkân dâhilindeki gerçek araçlara dayanarak ilan ettikleri düşman Amerika'nın müesseselerini vurma hedefine sıkı sıkıya tutunmuşlardır. Allahu Teâlâbuna şu sözüyle işareti etmiştir: “Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların davranışlarını çirkin gördü ve onları geri koydu; onlara "Oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!" denildi” (Tevbe/46) Yani, siyasi ve askeri karşılaşmanın şartları nasıl olursa olsun kullanılabilir. “Ayaklanmada denklik” iki temel şartı gerektirir: İrade (Akide olmadan irade olmaz) ve Hazırlık (Manevi/ iman ve maddi hazırlık)

YEDİNCİ OLARAK:

FİLİSTİN’İN HÜRRİYETİNE KAVUŞMASI

Politikacılar okulu, mübarek saldırının yapılışı hakkında şüpheler uyandırmaya çalıştılar. Ve yine, İmam Bin Ladin’i (Allah onu korusun ve yardımcısı olsun) şaşkınlık ve Filistin meselesine zarar vermekle itham ederek saldırının faydaları hakkında şüpheler uyandırmaya çalıştılar.

Bu teslimiyetçi konum, ister stratejik ister siyasi alanda olsun, bu grubun ne kadar bilgi yoksunu olduğunu açıkça göstermektedir. Aslında bu, yapısına, ilişkilerine ve hareketlerine işlemiş “siyasi bilinçsizlik” diye tabir edebileceğimiz esasa dönmektedir. Öyle ki, siyasi düşüncelerinde birçok yönden fikri donukluk onları belirli bir daireye hapsedip, rejimi korumak gibi sabit ve tek bir siyasete mahkûm etmesi iradelerinin felç olmasına, sosyal ve siyasi duygularının gitmesine ve siyasi hayattan ayrılmalarına sebep olmuştur.

Bu okul, şimdiye kadar Filistin’in özgürlüğü için ne düzgün bir proje ne de metot ve araçlar hakkında bir düşünce ortaya koyamamıştır. Hatta hala yerinden ayrılmadan boş ve anlam-

sız sloganlar atmaktalar. Yani slogan merhalesinden, Filistin'in özgürleştirilmesi programının esasları hakkında ciddi bir strateji koyma merhalesine hala geçememişlerdir.

Mübarek saldırı ise Filistin meselesine çok iyi hizmet etmekle birlikte El-Kaide mücahidlerinin ciddiyetini de göstermektedir. Öyle ki, politikacılar okulu gibi bakıp beklemekle yetinmediler. Aralarındaki fark şu örnekle açıklanabilir: Farz et ki, bir adamın başına şiddetli bir kaza geldi ve kan kaybetmeye başladı. Ve etrafına insanlar toplanıp yüksek sesle ilkyardım için hiçbir şey yapmadan "adam ölüyor!" diye bağıyorlar. Hiç bu bağırma bu adamı ölümden kurtarabilir mi? İşte bu politika okulunun Filistin meselesi ile hareket şeklidir. Öyle ki, en iyi durumlarda bile sadece cadde ve televizyon kanallarında bağırarak yetinmiyorlar. Siyonist zulmünü kötüleyip Filistinlileri ölüme terk ediyorlar da diyebilirsiniz!

Buna karşılık, yanından bir adam geçip durumuna acısa ve imkanı nispetinde onu kurtarmak için harekete geçse, ölüm tehdidi altındaki bu adamı bu davranış mı değiştirir? Bu da İmam Bin Ladin ve ordusunun durumudur.

Bunu üzerine mübarek saldırı Filistin meselesine birçok yönden yardım etmektedir:

- Filistin meselesini İslamî derinliğine geri götürmüştür. Öyle ki, Filistin'de olanlarla saldırı arasındaki bağ tamamlanmıştır. Bu da Bush'u Filistin Devleti meselesini ortaya atmaya sevk etmiştir. Tabi ki Filistin içindeki cihad ve şehadet operasyonlarının etkisini inkar etmiyoruz.
- Amerika, Afganistan'a ve Filipinlere girdi... Bu, Filistinli kardeşlerimizden baskıyı hafifletecek yeni cephe açılmasına ve Amerika'nın daha fazla kan kaybetmesine neden olacaktır. Buda Siyonistlerin stratejik olarak maslahatlarına zarar verecektir.

- Arap ve İslam ülkelerindeki mücahidleri, her yerde Amerikan ve Siyonist kurumlarını vurmaya sevk etmiştir. Bu durum, Amerikan maslahatına zarar verip hesaplarını yeniden kontrol etmesine sebep olmuştur.
- Siyonist yapının gerçek koruyucuları utanç verici bir şekilde ortaya çıkarıldı.
- Afganistan'da savaş uzadığı müddetçe ve Amerika'nın içinde acil durumlar devam ettiği sürece, bu Amerika'ya belki dönmesi için büyük bir baskı teşkil edecektir.

Uydu kanallarında yayınlanan, Afganlıların ve cihad akımlarının genel olarak Filistin'de Siyonistlere karşı cihad etmesi gerektiği saçmalığı, siyasetteki basitliklerini yada düşmanın işbirlikçisi olduklarını gösteriyor. Bunların bu duruma düşmelerinin bazı sebepleri şunlardır:

- Onların stratejik olarak siyasi fikirlere ihtiyacı vardır. Öyle ki, Filistin ve etrafındaki çatışmalarının boyutlarını bile idrak edemiyorlar.
- Onlar Siyonist yapının gerçek koruyucuları ve Filistin meselesine zarar verenlerdir. Ve yine mücahid kardeşlerimizi düşman aleyhine cihad operasyonlarını engelleyenlerdir. (Ğassan b. Cedva) Rafizi, Siyonist ve Amerikalı kabul ediliyor. Çünkü onun programları ve girişimleri bu ürünün maslahatına yarıyor. Sert savunmaları ve rezil haber yayınları İran siyaseti yanlısıdır. Siyonistlere nispeten şehadet operasyonlarını çirkin göstermesi ve yine Amerika'ya nispeten mübarek saldırıyı kötülemesi bunun delilleridir. "Açık Oturum" adlı aylık ise programı bunun en güzel örneğidir. Bu programın yayınlanması El-Cezire kanalında 31.08.2002 Cumartesi günü tamamlanmıştı. Öyle ki, programın başında katılımcıları korkutmak için programını, -açıklanmasından bir Amerikalının bile utanç duyacağı- gazetecilikle hiçbir

alakası olmayan belirli çerçevelerle sınırladı. Buna ilaveten sanki resmî konuşması gibi histeri halinde Amerika'nın Afganistan'ı ihtilalinden ve mukavemetten sonra sürekli terörden bahsetmesi; Özellikle hürriyet krizi konusunda İsam Uryan'a reddiye verirken kukla zalim rejimleri savunması da bunun cabası olmuştur.

Bu gerçeğe şu soruları sorarak ulaşmak mümkündür:

- Siyonist aileyi kim koruyor? – Amerika.
- Amerika'yı kim koruyor? – Kukla rejimler.
- Kukla rejimleri kim koruyor? – Belâm okulu.
- Mücahidlerin Filistin'e girmesini kim engelliyor? – Kukla rejimler.
- Kukla rejimleri kim müdafaa ediyor? – Belâm okulu.
- İnsanların mücahidlerle yardımlaşmasını kim engelliyor? – Kukla rejimlerin plan ve siyasetlerine karşı çıkanları, belâm okulunun kötölemesi engelliyor...

Bu münasebetle belâm okuluna meydan okuyarak diyoruz ki: Mücahidlerin Filistin'e girebilmesi için, mal ve barınak ile lojistik destek verebilir misiniz? Yoksa âdetiniz üzere sistemlerin siyasetinden çıkamaz mısınız?

O zaman gerçekte Siyonist aileyi kim koruyor? Ve gerçekte kim Filistin meselesine yardım ediyor?

SEKİZİNCİ OLARAK:

MUSTAZAFLARIN AYAKLANIŞININ BAŞLAYIŞI

11 Eylül saldırısı sebebiyle Allahu Teala'nın izniyle en bü-

yük devlet, Atlantik ve Pasifik gibi iki büyük okyanusla korunan güvenli kıta efsanesi bitmiştir.

Saldırının düşman Amerika üzerindeki gücü ve tehlikesi yalnızca verdiği beşerî ve maddî hasarla sınırlı değildir. Özgürlük, şeref ve izzet tutkunu mustazafların kalplerine siyasi bir mesaj bırakması ve yine Amerika siyasetini dengesizleştirip, tutarsızlaştırması da saldırının faydaları arasındadır. Hiç beklemediğinden dolayı, günümüze kadar hala bunun sıkıntılarından bahsetmesi, bütün bu olanların hayal edilebileceğinden çok daha büyük olduğuna delalet etmektedir. Öyle ki asrın Hubel'i Amerika, ummadığı ve karşı koyamayacağı bir yerden vurulmuştur. Çünkü onlar vatandaşlarını "isyanî devletler" tarafından gelebilecek saldırılara karşı mutlak emniyetle garantilemişti. Ama darbe ansızın evinin içinde ve düşmanın onların bu fikirde, bu iradeye ve bu güce sahip olmadığına inandığı kimseler tarafından geldi.

Onlar yeryüzünün hürleri, mustazafların temsilcileri, gerçek hürriyetin âşıkları ve İmam Bin Ladin'in (Allah onu korusun) evlatlarıdır. Bunu, ahmak istihbaratları hayal bile edememiştir. Hatta 19. asrın ortalarındaki sivil savaşıardan bu yana Amerikan vatandaşları bile bilememiştir.

Saldırı, Amerika'nın gücünü mizana koyduğu için yaşadığımız tarihin siyasi dönüşüm noktasını teşkil etmektedir. Ve ne kadar uğraşsa da bu sefer, daha öncekiler gibi prestijini yerine getiremeyecektir. Meşhur Amerikalı tarihçi "Paul Kennedy" bu görüştedir. Şöyle ki, 21. asrın gerçek başlangıcı öldürücü darbelerle başlamıştır. Bu saldırılar insanlık tarihinde ayırıcı olaylardır. Bundan dolayı Amerika ne kadar çabalasa da ege-menliğini ve prestijini, rumuzları -yani Pentagon ve Dünya Ticaret Merkezi- yıkılmadan önceki haline getiremez.

Bunun üzerine, New York ve Washington saldırıları Amerika'yı gerçek hacmine geri götürmüştür. Öyle ki, başkaları için

geçerli kanunların onun içinde geçerli olduğu açığa çıkmıştır. Yani zayıflık, kuvvetlilik ve zamanın getirdikleri... Çünkü o ilahlık taslamaya başlamıştı. Hatta Amerikan köleleri onu hiçbir şeyin aciz bırakamayacağını zannettiler. Allahu Teâlâ'nın şu sözünü doğrulayarak; *“Dünya hayatının durumu, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, insanların ve hayvanların yiyeceklerinden olan yeryüzü bitkileri o su sayesinde gürleşip birbirine girer. Nihayet yeryüzü ziynetini takınıp, (rengârenk) süslendiği ve sahipleri de onun üzerinde kudret sahibi olduklarını sandıkları bir sırada, bir gece veya gündüz ona emrimiz gelir de onu sanki dün yerinde yokmuş gibi kökünden koparılarak biçilmiş bir hale getiririz. İşte iyi düşünecek kavimler için ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.”* (Yunus/24)

Hatta çöküş ve yıkılış devrelerine girmeye başladı. Zayıflamasının etkileri siyasetteki histerik davranışlarıyla apaçık ortadadır. Çöküş ise siyaset ve tarihçilerin bildiği gibi, genelde hissedilemez ve neticeleri zamana ihtiyaç duyar. İnşallah bu mustaz'afların ayaklanmaya başlamasına güçlü bir işaret olacaktır. Allahu Teâlâ hikmetli kitabında onlar hakkında şöyle demiştir: *“Biz ise, o yerde güçsüz düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve onları diğerlerinin yerine mirasçı kılalım.”* (Kasas/4)

Bunun üzerine, Siyonist Amerika'nın azgınlığına ve insanları köleleştirme zulmünü devam ettirebilmek için kullandığı politikalara karşı yoğun bir bilinçlenmeye girmemiz gereklidir. Ta ki bunun insanların çoğunun genel kanaati haline gelsin.

Bu bilinçlenmenin belirtilerini, insanların konuşmalarından, Amerika ve Siyonist terörü kınayan halk yürüyüşlerinden ve yine küresel Amerika'ya karşı ayaklanılan mitinglerden ve Amerika'nın sembollerini hedef alan operasyonlardan anlamak mümkündür. Öyle ki, bütün mustazaf, mazlum ve mahrumlar, azgın Amerika ve Siyonistlere karşı savaşta görüş birliği haline gelsin.

Yeryüzündeki mustazaflar, insanları köleleştirmek isteyen Siyonist Amerika'nın baskıcı siyasetine karşı homurdanmaktadır. Ve bu hoşnutsuzlukları sürekli artmaktadır. Vahiy, tarih ve vakia (mübarek saldırı), bizleri mustazafların ayaklanması ve bu azgınlıkla yüz yüze gelmesinin zorunluluğu ile müjdeliyor. Çünkü azgınlık ve zulmünü devam ettirmesinin nedeni olan korku, zamanla kaybolacaktır. Ve tabi ki buda rahatsızlığın şiddeti oranında olacaktır. Ve muhakkak ki, köleleştirme ne kadar uzarsa homurdanmalar, şikayetler ve kurtulma çabaları o kadar artacaktır. Ve rahatsızlık ne kadar artarsa, insanın meydan okumaya ve vakıayı değiştirmeye olan rağbeti de o oranda artacaktır.

Bu münasebetle Filistin, Çeçenistan, Afganistan, Keşmir ve Filipinler'deki kardeşlerimizi ve yine dünyanın akıllılarını Amerika azgınlığının zorunlu olarak biteceği ile müjdeliyoruz. Bush'un Amerika'ya seçilmesi ve sadık oğlu Şaron'un Siyonist aileye seçilmesinde ümmet için büyük hayırlar vardır. Rabbinizin şu sözü ne kadar doğrudur.

“Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.” (Bakara/216)

Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur.

İNDEKS

11 Eylül: 4, 6, 22, 35, 36, 41, 42, 43, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 56, 60,

A

Aden: 38

Aden Limanı: 39

Afganistan: 16, 22, 27, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 46, 47, 59, 60, 62, 63, 64, 65

Afrika: 39, 61

Ahmed Şah Mesut: 64

Aksâ İntifadası: 24, 59

Amerika, ABD: 5, 9, 15, 16, 17, 22, 23, 27, 28, 29, 30, 31, 36, 38, 39, 40, 42, 43, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 63, 64,

Arap Yarımadası: 5, 38, 39, 51,

Asya: 41

Avrupa: 13, 51, 52, 58,

Avrupa Birliği: 63

Avustralya: 47

B

Balkanlar: 41

Bangladeş: 39

Belçika: 41

Benî Nadr: 18,

Beytü'l Ensâr: 37,

Bin Ladin bkz. Usame bin Ladin

Birleşmiş Milletler: 13, 15, 51, 59, 65

Bosna-Hersek: 22

Bush: 51, 56,

C

Caci Çatışması: 38

Carter: 28

CIA (Amerikan İstihbaratı): 43, 56, 58,

Cihad Ansiklopedisi: 41

CNN: 49

Coll Donanması: 5, 39, 44, 60,

Crous Füzesi: 39

Ç

Çeçenistan: 22, 27, 59,

Çin: 47, 63

D

Darusselam: 44

Dünya Ticaret Merkezi: 17, 18, 30, 56,

Düreyd bin Samma: 18,

E

Ebû Eymen el-Hilâli: 55

Ebû Ubeyd el-Kureşi: 35,

El-Cezire TV: 49, 61

El-Kaide: 5, 6, 15, 23, 26, 27, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 56, 59, 60, 65

Endonezya: 16,

Evrensel Cihad Cephesi: 39

Evrensel Cihad Hareketi bkz. El-Kaide

Evrensel İslami Cephe: 39

Eymen ez-Zevahiri: 39

F

FBI: 56

Filipinler: 16, 25, 27, 38

Filistin: 9, 16, 25, 28, 41, 49, 53, 56, 59, 60, 61, 64

Filistin İntifadası: 40

Fransa: 37,

G

George Tonit: 62

Güney Afrika: 52

H

Haçlı, Haçlılar: 13, 25, 31, 32, 49, 52, 60,

Hamas: 62

Harem-i Şerif: 24,

Hazar Denizi: 52

Hevazin kabilesi: 18,

Hindistan: 63

Hizmet Büroları: 37

Hobar: 5, 38,

Hollanda: 37,

I

Irak: 9, 16, 25, 38

İ

İngiltere: 37, 43, 61

İran: 63

İslami Cihad: 62

İspanya: 37,

İsrail: 9, 16, 27, 28, 29, 47,

İtalya: 37,

J

Japonya: 47

K

Kabe-i Şerif: 9

Kafkasya: 41

Kaidetü'l Cihad bkz. El-Kaide

Kassam Tugayları: 60

Kazakistan: 63

Kazvin Denizi: 52

Keşmir: 25, 38, 39, 41, 59,

Keşmir Tugayları: 39

Kenya: 39

Kırgısıztan: 63

Kitâbu'l Ensâr: 4, 5, 6

Kore: 47

Kosova: 16,

Kuveyt: 38

L

Libya: 16,

Los Angeles: 44

M

MIG (İngiltere İstihbaratı): 45

Mısır: 51, 58, 62, 64,

Mısır Cihad Cemaati: 39

Mina Limanı: 60

Molla Ömer: 61

Muhammed Durra: 60

N

Nasr Ferid Vasıl: 64

Nayrobi: 5, 44

NATO: 47

Newyork: 7, 9, 12, 15, 30, 31, 32, 44, 55, 56, 57, 58,

Nicson: 28

O

Orta Asya: 41, 58, 62, 63

Ö

Özbekistan: 63, 65

P

Pakistan: 39, 65

Pentagon: 17, 18, 31, 56,

Peşaver: 37,

Q

R

Riyad: 38

Rufai Taha: 39

Rusya, Ruslar: 22, 27, 47, 63, 65

S

San'a: 61

Seyfüddin el-Ensârî: 7,

Sırplar: 22, 27,

Siyonist, Siyonistler, Siyonizm: 5, 13, 14, 15, 16, 17, 27, 28, 29, 59, 60, 61, 62

Somali: 16, 27, 38

Sovyetler Birliği: 6, 22, 27, 32, 37, 38, 47, 48, 50, 57,

Sudan: 16, 39

Suud, Suudi Arabistan bkz. Arap Yarımadası

Ş

Şafi: 18,

Şarku'l Evsat: 19

Şaron: 60, 61

T

Tacikistan: 38, 63, 65

Tâifetü'l Mansura: 8

Taliban: 52, 59, 62, 63, 64, 65

Tanzanya: 5, 39

Tel Aviv: 60

Türkiye: 52

U

Usame bin Ladin: 37, 38, 39, 40, 49, 51, 56, 61, 63,

Ü

Ürdün: 44, 62,

V

W

Washington: 7, 9, 12, 15, 30, 32, 44, 51, 55, 56, 57, 58, 65

Wilson Balfur: 28

Y

Yahudi Devleti, bkz. İsrail

Yemen: 38

Z

KÜRESEL KİTAP'TAN ÇIKAN ESERLER

Kayıp Minare / *Abdullah Azzam*

Cihadı Desteklemenin 44 Yolu / *Enver el-Evlaki* (2. Baskı)

Şehadet Yolunda Cihad Erleri / *Harun İlhan*

Hattab'ın Anıları / *Sâmir bin Salih es-Süveylim* (2.Baskı)

Kafkasya Emirliği Mücadelesi / *Said Buryatski* (2. Baskı)

Düşmanla Savaşta Kadının Rolü / *Yûsuf bin Salih el-I-yeyrî*

Allah'ın Rasûlü Muhammed –Sallallâhu Aleyhi ve Sellem– / *Atıyyetullâh el-Lîbî*